

Od 1. nov. dalje

naročnina mesečno 30 din, za inozemstvo 50 din — nedeljska izdaja celoletno 96 din, za inozemstvo 120 din.

Uredništvo: Kopitarjeva ul. 6/III. Tel. 40-01 do 40-05

SLOVENE

Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po prazniku.

Cek. rač.: Ljubljana št. 10.650 za naročnino in št. 10.349 za inserate.

Uprava: Kopitarjeva ulica 6. Tel. 40-01 do 40-05

Podruž.: Maribor, Celje, Ptuj, Jesenice, Kranj, Novo mesto, Trbovlje.

Politični pogovori

Mednarodno politično leto je stopilo v dobo političnih pogovorov. Kar naprej si sledi sestanki in pogovori v Salzburgu, na Dunaju, na Brennerju, v Firenzi, v Montoire in pogovori tudi v Irunu na obmejni postaji Francije in Španije. In končno smo se brali o pogovorih v Berlinu. Ne moremo trditi, da bi sleherni od omenjenih sestankov in pogovorov rodil za udeležence one sadove, ki so si jih želeli in jih pričakovali. Toda vsi sestanki so vsakokrat vzbudili v svetu izredno pozornost. Največ komentarjev in najbolj živahne odmeve pa je vzbudil berlinski sestanek med državnim kanclerjem Hitlerjem in sovjetskim zunanjim komisarjem Molotovom.

Na tem mestu smo sproti obveščali naše čitatelje, v kakšni smeri verjetno tečejo pogovori med nemškimi voditelji in zastopnikom Stalina. Nove neprestane kombinacije in novi komentariji pa navajajo razen tega še veliko novih možnosti in ugibanj. Zgodilo se je marsikaj, kar je motrilcem političnega obzorja padlo posebno v oči. Prvič ogromne svečanosti, s katerimi je bil v Berlinu sprejet zastopnik Sovjetije. Človek je nehote dobil vtis, da so Nemci z veličastnim sprejemom, ki so ga priredili zastopniku Stalina, hoteli pošteno pod nos poribati ne le svojim sovražnikom, ampak tudi številnim dvomljivcem po Evropi in izven nje, ki kar nečesto verjeti, da je sodelovanje med komunistično Rusijo in narodnosocialistično Nemčijo živa in neizpodbitna stvarnost. Drugič so bili zanimivi angleški komentariji k berlinskemu obisku. Spočetka so bili silno rezervirani. Pozneje pa so pričeli kritično presojati sestanek in končno niso mogli več prikrivati nezadovoljstva in nezaupanja sprito dogodkov v Berlinu. Tretjič je sovjetski tisk potovanje zunanje-političnega komisarja naznanil in o njem poročal brez slehernih komentarjev. Tudi to je močno vzbujalo pozornost. In četrto je nemško poročilo, ki je objavilo odhod Molotova, bilo izredno suho, kar je delalo vtis, da se je več pričakovalo od njegovega obiska, kakor pa dejansko doseglo.

Toda kaj se je doseglo na razgovorih med Hitlerjem in Molotovom, tega javnost doslej tudi ni izvedela. V inozemstvu, posebno v krajih, ki so Angliji prijazni, mislijo, da novi sestanek med zastopniki Nemčije in Sovjetije v glavnem ni pomenjal nič drugega, kakor poglobitev že započeti gospodarskih stikov med obema državama. Drugi mislijo, da sploh ne bi bilo v skladu z boljševisko miselnostjo, ko bi Sovjetija šla v kakšne politične bloke in da zaradi tega tudi z Nemčijo čisto gotovo ni sklenila nobene politične pogodbe. To je mogoče, mogoče pa tudi ne. Mogoče bi namreč tudi bilo, da je pri široko-poteznosti, ki jo Hitler v zunanji politiki kaže, Stalinu ponudil čisto natančno funkcijo v bodočih odločitvah bojih na Bližnjem Vzhodu. Ni mogoče izključiti, da je Hitler Stalinu v velikih načrtih, ki jih Nemčija goji za preureditev sveta, namenil prav posebno vlogo in prav posebno nalogo. In s to nalogo bi mogla iti roko v roki tudi razmejitev vplivnih področij na Balkanu in na Bližnjem Vzhodu.

Očitno pa ni prišlo do pogodbe med štirimi veleislami Berlin-Moskva-Tokio-Rim, kakor so napovedovali nekateri listi. Pozornost je namreč vzbudilo dejstvo, da ni tudi grof Ciano bil navzoč pri berlinskih razgovorih, kar bi se gotovo zgodilo, ko bi šlo za pakt štirih velesil.

Mnogo prahu je dvignilo tudi nenadno potovanje Papena iz Ankare v Berlin. Kaj je mož prinesel s seboj? Gotovo zelo obširno poročilo o zadržanju in položaju Turčije. Papev velja za najspretnejšega in najbolj okretnega nemškega diplomata, ki ga Hitler pošilja tjakaj, kjer mora nemška diplomacija izpolniti najbolj delikatne naloge. Gotovo ne gre sklepanje tistih predaleč, ki mislijo, da je pri dvakratnem večurnem razgovoru med Hitlerjem in Molotovom ležalo na mizi tudi turško vprašanje, ki ga oba politika prav gotovo nista obravnavala kot neko zgolj postransko zadevščino. Berlinski dopisnik belgajske »Politike« čisto odkrito opozarja na turško vprašanje kot predmet berlinskih razgovorov. Po poročilih tega lista naj bi velesili v Berlinu imeli v vidu nekakšno spremembo v zadržanju Turčije. Napovedujejo se presenečenja za prihodnje tedne. Pri tem naj bi Stalinu bila odmerjena posebna vloga. Problem, pred katerega naj bi Turčija bila postavljena, bi naj bil naslednji: Ali se Turčija odpove angleški zvezi, ali pa izgubi sovjetsko prijateljstvo.

Ce bo Turčija v resnici postavljena pred to izbiro, moramo priznati, da bo odločitev zanjo izredno težka. Odpad od Anglije bi Turčiji bil nakopal očitek verolomstva in ji prinesel brez dvoma tudi oslabljenje njenega vojaškega in političnega položaja. Potem bi Turčija zaradi svoje izredno pomembne strateške važnosti lahko postala izhodišče ofenzivnega pohoda ošiča na bližnji Orient po poti Aleksandra Velikega. Dardanele bi postale vzrok zelo pereče politične krize. Nasprotno pa bi vztrajanje pri sedanjih politiki Turčiji moglo v novih razmerah, ki jim daje pravce Berlin, nakopati nasprotstvo Sovjetov. Sovjetija bi mogla okrepite hrbenico Bolgarom nasproti Grčiji. Potem bi Turčija morala potegniti meč, pri tem pa bi se morala nujno bati, da dobi sovjetski sunek z nožem v hrbet prav tako, kakor so ga dobili Poljaki. Razen tega pa mora računati Turčija tudi z Nemčijo, ki ima v Romuniji zbrano veliko vojsko.

Kako se bodo stvari razvijale, bodo pokazali prihodnji dnevi. Vsekakor ne smemo prezreti dveh stvari. Sovjetska armada je v stanju presnove. To stanje bo vsekakor trajalo še nekaj let. O udarnosti in sposobnosti sovjetske rdeče armade se vsaj v Berlinu dosti skeptično izražajo. Drugič pa v Bosporu ni več šolni mož, kakor se je včasih reklo, ampak zelo previden in močan mož iz Ankare.

Toda tudi na Bližnjem Vzhodu se ne bodo reševala zadnja vprašanja. Tega se zaveda zlasti Nemčija, ki se mrzlično oborožuje v doslej komaj slutenem obsegu. Nemški pohod na Nizozemsko, na Poljsko, na Češkoslovaško, v Belgijo in posebno na Francosko, je Nemčiji pridobil skoraj pravilne količine jekla, železa in orožja, ki ga sedaj z največjo naglico predelujejo v nemško orožje. V bajno količino tankov, ki so izdelani z upoštevanjem vseh dosedanjih vojskih izkušenj, in v neizmerno množino pod-

Suner in Ciano pri Hitlerju na Berghofu pri Salzburgu

V pričakovanju važnih sklepov o sodelovanju Španije z Italijo in Nemčijo na Sredozemskem morju

Salzburg, 18. nov. t. Associated Press: Španski zunanji minister Suner se je včeraj iz Francije pripeljal v Berlin, od koder je odletel v Salzburg, kjer so ga pričakovali zastopniki nemškega zunanega ministra. Ze snoči se je javil na gradu Fuschl, kjer se je naselil nemški zunanji minister Ribbentrop, ki je isto tako priletel iz Berlina, in je bil med obema državnikoma krajši sestanek. Dopoldne se je pripeljal v Salzburg tudi italijanski zunanji minister grof Ciano v spremstvu večjega števila uradnikov zunanega ministrstva. v hotelu »Oesterreichischer Hof« je bilo za italijansko zastopstvo pripravljeno stanovanje. Iz hotela se je takoj odpeljal v grad Fuschl k zunanjemu ministru Nemčije, kjer se je nahajal tudi že španski zunanji minister Suner.

Takoj nato je sledil dopoldanski prigrizek ter je bilo prvo posvetovanje med državniki. Ko je bil posvet končan, jih je šef protokola Doernberg odvedel na Berghof, kjer je Hitler najprej sprejel Sunerja in grofa Ciana posamič, potem pa v skupni avdienti. Vsem razgovorom je prisostvoval zunanji minister Ribbentrop. Hitler je bil izredno dobro razpoložen ter je svoje goste prisrčno pozdravil pred Berghofom, kjer je bila postrojena četa Hitlerjeve osebne straže, ki je gostom izkazovala čast.

Opoldne sta bila Suner in grof Ciano Ribbentropova gosta v Berchtesgaden. — Po kosilu je Hitler povabil Sunerja, grofa Ciana in Ribbentropa na čaj na Berghof. Čajanje se je udeležil

tudi načelnik nemškega generalnega štaba maršal Keitel. Pred čajem je imel Hitler v prisotnosti Ribbentropa še en razgovor s Sunerjem, po čaju pa z grofom Ciano isto tako v prisotnosti Ribbentropa. Nato so se vsi trije zunanji ministri zbrali pri Hitlerju k skupnemu posvetovanju.

Svicsarske napovedi: Vstop Sovjetov v objem nemške politike Zveza med Slovaško, Romunijo in Madžarsko

Bern, 18. nov. t. Associated Press: »Basler Nachrichten« poročajo iz Salzburga, da je zelo verjetno, da se bodo sedanji posveti na Berghofu med Hitlerjem ter zastopnikoma Španije in Italije končali z daljšim uradnim obvestilom, v katerem bo pojasnjeno stališče, ki ga zavzema Španija do Nemčije in Italije. Uradno obvestilo bo imelo tako politično, kakor gospodarsko vsebino. Dopisnik »Nationalzeitung« pa pravi, da so berlinski diplomati krogi popolnoma prepričani, da je sedaj nastopila ura, ko je mogoče misliti na organizirano sodelovanje peternega državnega bloka, v katerem bi bile Nemčija, Italija, Japonska, Sovjetska Rusija in Španija. Sovjetska Rusija se je sedaj že popolnoma vsedla v ta blok držav. Isti dopisnik poroča

nadalje, da se nemška diplomacija zelo resno ukvarja z mislijo, da se ustvarijo osnove za čim bolj tesno sodelovanje in sožitje med Madžarsko, Romunijo in Slovaško. Tudi o tem vprašanju da bodo sedaj padle važne odločitve in ni izključeno, da bodo poklicani na Berghof državniki naštetih treh držav, da se seznanijo z idejami kanclerja Hitlerja.

Za Gibraltar gre

Salzburg, 18. novembra. b. United Press. V krogih tuje tiska v Berlinu poudarjajo, da gre predvsem za rešitev vprašanja Gibraltarja, ker Italija na vsak način želi zapreti to važno angleško postojanko ter odrezati angleško prestolico od vzhodnega dela Sredozemskega morja, kjer je Italija močno zavzeta. Vsekakor bodo državniški proučili tudi vsa ostala vprašanja, ki se tičejo Sredozemskega morja in važnih poti, ki jih uporablja Anglija za svoje bojne podvige proti Italiji in pa položaj Italije v sedanji vojni. Nobenega dvoma ni dalje, da se bodo predstavniki posameznih držav pečali tudi s položajem na Balkanu in v zvezi s tem zlasti poudarjajo velik pomen sestanka med nemškim vrhovnim poveljnikom maršalom Keitlom in italijanskim poveljnikom oboroženih sil maršalom Badogliom, ki je bil v Inomestu. Bržčas bo tudi von Papen prisostvoval sedanjim važnim razgovorom v Berchtesgaden in odšel nato v Ankaro s točnimi navodili in posebno nalogo.

Mussolini o položaju

Na peto obletnico sankcij je imel Mussolini pred odličniki fašistične stranke govor, v katerem je jasno orisal politični in vojaški položaj Italije ter omenil vojne cilje

Rim, 18. novembra, t. Stefani. Po vsej Italiji so danes na resen način praznovali petletnico, ko je Zveza narodov v abesinsko-italijanski vojni proglasila sankcije proti Italiji. Po vseh mestih in vaseh je bil narod zbran okrog mikrofонов, da bi poslušal govor predsednika vlade Mussolinija. Pred Beneško palačo v Rimu je bilo zbranih na desetine tisočev ljudstva, ki je neprestano vzklikalo Mussoliniju, tako da se je moral večkrat prikazati na balkonu. V Turinu je prestolonaslednik princ Piemontski prisostvoval slovesnostim, ki so imele veličasten vojaški značaj. Osebnost je izročil odklikovanja hrabrim junakom, ki so se borili v Alpah proti sovražniku.

Mussolini je za to obletnico sklical v Beneško palačo predstavnike fašistične stranke iz vse Italije, pokrajinske direktorije, člane višjega fašističnega sveta in druge odličnike stranke. Sredi velikih manifestacij je imel na zbrane fašiste naslednji govor:

Mussolinijev govor

Tovariši! Razumeli boste, da si nisem slučajno izbral tega dne, da skličem v Rimu zastopnike stranke z dežele. Ta den je dan zmaže za fašistično Italijo, dan poraza združene koalicije 52 držav, ki so izvajale oblegane s sankcijami. 18. november 1935 pomeni odtujen dan v zgodovini Evrope. To je bil prvi in zadnji poskus napada v velikem obsegu, napada, ki ga je izvedel stari svet, zastopan v Zvezi narodov, z vsem svojim okrutnim egoizmom in zastarelimi ideologijami proti novim, mladim in revolucionarnim evropskim silam, ki jih predstavlja Italija in Nemčija. Na ta dan se je začela delitev obeh svetov v jasnem nasprotju, v boju, ki naj bi po monakovskem sporazumu, katerega so sprejele demokratične države samo z namenom, da bi pridobile na času, končal z vojno, ki sta jo napovedali Francija in Anglija Nemčiji.

»V zadnjih urah avgusta 1939«

Nikdar ne smemo pozabiti, da je pobuda za to vojno prišla iz Londona, in da je njej le nekaj ur pozneje sledila pobuda iz Pariza. Slovesno trdim, in se ne bojim, da bi me zanikali niti danes niti kdaj koli: odgovornost za vojno pade izključno na Anglijo. Mir bi mogel biti ohranjen, če Anglija ne bi bila v popolnem soglasju s Francijo namesto s tvorno in stvarno spremembo pogodb začela izvajati politiko obkoljevanja ne morda z namenom, da se pusti Poljakom Gdansk, čisto nemško mesto, pač pa v cilju boja proti obnovitvi politične in vojaške sile Nemčije. Mir bi mogel biti ohranjen, če Anglija ne bi bila odklonila vseh poskusov za zblizanje, ki jih je podvzela Nemčija, ki je celo podpisala tudi pomorsko pogodbo, katere naj bi ji vsilila stalno in odločno podrejeni položaj na morju. Mir bi bilo mogoče ohraniti tudi v zadnjih urah meseca avgusta 1939, če Anglija ne bi bila pod pritiskom poljskega veleposlanika, ki je prišel v Forein office dne 1. septembra ob 23, postavila kot pogoj pristanka na konferenco, ki jo je predlagala Italija,

mornic, ki jih upa do spomladi Nemčija imeti čez tisoč. Velike orožarne in tovarne delajo noč in dan in zaposlujejo, kot Göringwerke pri Linzu ali pa Skodovka, veliko nad 100.000 delavcev. Spomladni je potemtakem res pričakovati najodločilnejših udarcev na vseh bojiščih, ker tudi Anglija zatrjuje, da je do viška pognala svoj proizvodjalni stroj.

absolutno nemogoče in nesprejemljive pogoje, kajti ti pogoji so bili ponižujoči. Po njih bi se morale nemške čete, ki so že nastopale, ne samo zaustaviti in prenehati s prodiranjem, pač pa celo umakniti vse do tam, od koder so krenile.

Ono, kar se je zgodilo v prihodnjih mesecih, smo preživeli mi vsi, in bi bilo odveč ponavljati. Nikdar se v zgodovini človeškega rodu ni opazil tako silen val mistifikacij in laži, kakor pa so z njimi preplavili svet vladini in časnikarski krogi Anglije za časa vojne na Poljskem, Norveškem, v Belgiji in Holandiji, za časa vojn, ki so se vse končale s porazi angleške vojske in s porazom francoske armade. Vprav ta poraz ni imel sličnega primera v zgodovini zaradi svojega orjaškega obsega in zaradi skoro nepojmljive brzine.

Italija o vojni

Francija je v resnici kolebala, toda bila je še daleč od tega, da bi bila vržena na kolena, in nihče na svetu ni mogel misliti na to, da se bo slavna vojska, ena največjih v Evropi, stajala kot sneg na soncu, ko je 10. junija Italija šla v vojno, da drži svojo dano besedo in pokaže svojo zvestobo do zveze z Nemčijo ter da končno podre ograjo svojo ječe na svojem morju. Nista potekla niti dva tedna in že je bilo sklenjeno premirje. Francija je izgubila vojno, o kateri je ponovno zatrjevala, da se le brani pred napadom, vendar le bolj proti svojemu prejšnjemu zavezniku, kakor je bilo to pri Oranu in pri Dakarju. Od 10. junija do danes je poteklo več kot pet mesecev vojne, ki je potekala resno na daljnih in mnogoštevilnih bojiščih, na kopnem, na morju in v zraku v Evropi in v Afriki.

Zahvala armadi, mornarici in letalstvu

Dovolite mi, da se spomnim onih Italijanov, ki v tem trenutku uživajo privilegij, da se bore. Vojska na alpskem bojišču in na afriški fronti je pokazala svojo moralno in to je tisto, kar mi hočemo. Angleški poraz v Somali je bil popoln. Prav tako kakor pri Dunkerqueu so se Angleži umaknili tudi pri Berberu in se nad nami maščevali na ta način, da so nam očitali, da smo napravili nepopravljivo strateško napako, ko smo jih premagali. Oborožene sile cesarstva v Afriki cesarstva, ki je po sovražnikovih predvidevanjih moralo biti uničeno, so prevzele povsod pobudo in vsi angleški poskusi, da bi povzročili vstaje v notranjosti, so se končali z popolnim neuspehom. V Libiji smo bili mi tisti, ki smo napadali ter z bliskovito naglico zasedli Sidi el Barani. Bliskovita zasedba tega mesta se ne sme smatrati kot konec naše akcije, pač pa kot njen začetek. Junaska dela, ki so jih izvedli častniki in vojski italijanske vojske na kopnem bojišču, so opravičeno vzbudile ponos vsega našega naroda.

Častniki in moštvo naše vojske mornarice tiho in junaško opravljajo svojo dolžnost na številnih morjih in oceanih od Indijskega oceana do Atlantika. Kjerkoli so bili zaposleni v bojih, povsod so se podvrgli strogi disciplini ter zadajajo težke udarce sovražni mornarici. Naša vojna mornarica varuje naše prometne zveze na Sredozemskem morju in na Jadranu na tako uspešen način, da se sovražni mornarici ni posrečilo, da bi jih prekinila, niti da bi povzročala na njih motnje. Italijansko letalstvo pa je zdaj še v mnogo večji meri kot prej na višini svoje naloge. To letalstvo je gospodar in ostane gospodar neba. Bombniki italijanskega letalstva lete do najod-

daljenjših ciljev, italijanska lovška letala pa prinašajo tegobno življenje sovražnikom letalstvu. Moštvo je res moštvo naše dobe. Glavna je njihova neustrašenost. Kar se tiče letal iz naših tovarn, lahko rečem, da jih vsak mesec izdelajo štirikrat več kot pred vojno. V najkrajšem času bomo morda po zaslugi masovnih konstrukcij novih tipov letal štedili, gotovo pa se bomo izenačili z najmodernejšimi letali ostalih držav.

Toda dovolite mi, da potem, ko sem omenjal naše oborožene sile, izrazim priznanje disciplini, čutu dolžnosti in neomajni trdnosti italijanskega naroda. Naš narod mirno sprejema omejitve, ki jih zahteva vojno stanje, omejitve, ki so še znosne in ki potem utegnejo postati resnejše. V svoji silni politični intuiciji razume, da je to vojna odločilne važnosti, da je celostna vojna, ki se mora končati in ki se tudi bo končala z uničenjem moderne Kartagine — Anglije. Narod, kakršen je italijanski, se ne boji resnice, pač pa jo zahteva. To je tudi tisto, zaradi česar naša uradna vojna poročila predstavljajo dokaz resnice. Mi poročamo o udarcih, ki jih prizadevamo sovražniku, kakor tudi o tistih, ki jih dobivamo. Poročamo o letalih, ki jih sestreljujemo, in o onih, ki jih zbije na tla sovražnik. Poročamo o ugodnih dneh, pa tudi o tistih, ki so malo ali prav nič ugodni. Objavljamo vsak mesec izgube na moštvo in orožju. Smatral bi se za ponižanega pred ljudstvom in pred samim seboj, če bi se oprjel drugega načina prikazovanja, bodisi, da bi ublažil stvarnost, ugodno in neugodno. To bi se rekoč navaditi se na zlo in na poniževanje naroda. Tega ne bom nikdar storil. Ze sem dal odločno povelje vojaškim poveljnikom na bojiščih in civilnim oblastem v zaledju, naj ne pošiljajo v Rim poročil, ki jih niso sami osebno kontrolirali in se prepričali o njihovi resničnosti.

Napad na Taranto

Pri tej priliki bi rad omenil, da so nastopili veseli trenutki in spodnjem domu, ko je Churchill končno mogel dati neko poročilo, neko razveseljujo vest, vest o napadu, ki so ga angleški letalski torpedovki izvedli na pristanišče Taranto. Tri ladje so bile učinkovito zadete, toda niti ena se ni potopila, a samo ena, kakor je bilo to povedano v poročilu naših vojnih sil, je bila poškodovana in bo treba dalj časa, da se spet popravi. Ostali dve ladji se bosta po mnenju strokovnjakov hitro vrnili v prejšnje stanje učinkovitosti. Napačno je, trdim — je dejal zatem Mussolini — da sta bili še dve vojni ladji in dve pomožni ladji potopljeni, ali zadeti ali pa celo lažje poškodovani. Znamenje zle volje je izpolnjevati in s šest množiti uspeh, ki smo ga mi prvi priznali. Churchill bi bil lahko zaradi izpolnitve celotne slike podal svojim upoštevanim tovarišem nekaj podatkov o usodi, ki je zadela Liverpool in Kent, kakor tudi o usodi ostalih velikih ladij, ki so bile pred nedavnim torpedirane v srednjem delu Sredozemskega morja ali v Aleksandrijskem pristanišču od strani italijanskih podmornic ali letalskih torpedovcev.

Zveza Italije z Nemčijo

Naš vstop v vojno je pokazal, da os ni bila in ni prazna beseda. Od meseca junija do danes je naše sodelovanje z Nemčijo zares tovariško in celostno. Mi gremo rano ob rami skupaj in ta složnost obeh narodov postaja iz dneva v dan čedalje pristnejša in se razširja na vsa področja vojnega, gospodarskega, političnega in duhovnega udejstvovanja. Kar se tiče sedanosti in bodočnosti je istovetnost naziranj popolna. Moji sestanki s Hitlerjem predstavljajo samo posveteitev te popolne skupnosti naših pogodb. Kadar se jaz sestanim s Hitlerjem, vidim v njem skupnost naših pogodb. Kadar se z njim sestanim, ne vidim v njem samo voditelja Nemčije, pač pa tudi poveljnika armad, ki so videlo, kako se v zmagah potrjuje njegove genialne strateške zamisli. V njem vidim zlasti nositelja narodno socialističnega gibanja, revolucionarja, ki je prebuditel nem-

Nadaljevanje na 2. strani

Za zdravje našega rodu

Ljubljana, v novembru 1940.

Danes se v vseh državah posveča največja skrb temu, da se narodu vsako leto rodi čim več otrok. Razne države so že uvedle celo vrsto zakonskih predpisov o tem, kako zaščititi rod pred vsemi hudimi posledicami tistih pojavov, ki pri posameznih narodnih plasteh skušajo ovirati rodost ter posegajo bodisi v zdravje matere ali pa še nerojenih otrok. Francoski državni poglavar maršal Petain je med vročki, zakaj je Francija izgubila vojno, navedel tudi tega, da je Francija v zadnjih desetletjih imela premalo otrok. V Italiji dobe novoporočenci razna brezobrestna posojila, da si lažje zgrade svoj dom in vpostavijo pravilno družinsko življenje. Številne socialne odredbe ščitijo mladoporočence in številne družine v Nemčiji — in celo v Sovjetiji, kjer so nekaj let z anarhijo na tem polju skušali najbolj plodno razdirati osnove zdravega in poštenega življenja med ljudstvom, so v zadnjih letih morali izdati strožje odredbe proti razporokam in ločitvam, prav tako pa se začenja širiti tudi skrb za pravilno vzgojo otrok.

Materam podporo — zaščito otrokom

Vsak narod ima svoje napake in tudi svoje vrline in prednosti. Zato se mora vsak narod na svoj način pobrigati za zdravje svojega rodu in za lepšo bodočnost. Pogoj srečnega in zdravega obstanka pa so zdravi otroci in pa zdrav mladi rod, ki ne dorašča v prevelikem pomanjkanju ter se tako že v mladosti izogne tistim klicem, ki najbolj globoko zareže sovraštvo v otroka in ga zagrene za vse življenje.

Največja naša krivda je še zmerom ta, da se zlasti po vinorodnih krajih toliko otrok spočne v pijanosti. Naša velika nesreča je, da naše vinarske proizvodnje nismo znali tako organizirati, da bi našega vina ne ostajalo toliko doma in da bi se vsaj močnejše vrste vina lahko izvažala na primerne trge. Tako pa se je v zadnjih dveh desetletjih nad nas razlegnila še nesreča vsaj dveh velikih gospodarskih kriz — trgovina z vinom je stala ali pa se je razvijala pod tako slabimi pogoji, da se vina skoraj da ni splačalo prodajati. Ponemok vino sploh ni našlo kupca. Tako so tudi po večjih kmetijah in posestvih čisto popili več vina, kakor pa bi ga sicer, če bi bile razmere na trgu urejene.

Socialna beda se med revnejšimi sloji najlažje prenese in pozabi tedaj, če se hipeči sreče kupujejo ali pa potapljaajo v kozarcu cenenega vina. Ceneno vino ali pa alkohol pa se je ta leta prepogosto prodajalo po raznih vinočilih, ki jih po našem podežlju nikdar ni bilo toliko, kakor v zadnjih dveh desetletjih.

Naš mladi rod, ki sedaj dorašča, bo še dolgo nosil znake teh neurejenih razmer na sebi. Telesna odpornost proti našemu dednemu sovražniku — alkoholu — bo šibka, moralna zavest pa bo majava in trepetljiva bolj ko pa vrba v vetru. Kdo bo sedaj v teh najtežjih letih in časih, ki se nam obetajo, mogel z vso vero graditi na ta rod.

Po mestih in v delavskih okrajih je za noseče žene in matere še nekoliko poskrbljeno. Določbe socialnih uredb nekoliko ščitijo mlade matere — razne socialne ustanove skrbje za uradniške in delavske matere. Toda skoraj ničesar še ni storjenega za kmečke matere. Na kmetih še ni nikjer nobenih ustanov, ki bi nadzirale ali pa pomagale mladim nosečim ženskam in materam. Na kmetih gredo žene k zdravniku le v skrajni potrebi, tedaj pa je čisto že prepozno. Nekatere bolniške blagajne in zdravstvene ustanove po mestih in delavskih središčih imajo materinske posvetovalnice; tega še ni nikjer na deželi. Takih posvetovalnic, ki bi naj pomagale materam čim bolj, bi moralo biti med nami čim več. Sedaj v zimi se skuša skrbeti za to, da bi vsaka šola imela svojo šolsko kuhinjo; pri šolah bi naj

skušali uvesti tudi zdravniške posvetovalnice za matere na kmetih. Take posvetovalnice bi tako zelo podpirale matere, obenem pa bi se dala organizirati tudi pravilna zaščita otrok v okolju.

Število rojstev je v zadnjih dveh desetletjih padlo za tretjino

Letno se rodi v Sloveniji približno 21 otrok na 1000 prebivalcev, kar da približno 25.000 rojstev na leto. V zadnjih dveh desetletjih po prvi svetovni vojni je rodnost pri nas padla za eno tretjino, največja pa je bila v letu 1921. Če bi se rodnost ohranila na isti višini kot je bila v letu 1921, bi Slovenci imeli danes 80.000 ljudi več. Med vsemi banoavinami v državi je rodnost v Sloveniji najmanjša, v nekaterih banovinah pa je rodnost celo napredovala.

Poleg tega, da rodnost pri nas nazaduje, pa je še umrljivost dojenčkov izredno velika. Na sto umrlih pride v naši državi 45 do 46 otrok, kar pomeni, da se vsaki drugi grob koplje za otroka. Med otroki pa pade skoraj ena tretjina smrtnih primerov na dojenčke med prvimi štirimi dnevi življenja.

Velika umrljivost dojenčkov nas zopet opozarja

na našo veliko rano, to je, da se zlasti po kmečkih in delavskih domovih rodo otroci v pomanjkljivih okoliščinah in nezadostnih pripravah. Po naših delavskih in kmečkih domovih pa je še zmerom tako, da ni pri rojstvu dovolj zavarovan niti otrok, niti mati. Preveč porodov se še opravi doma. V zadnjih letih se je dvignil porast porodov v porodnišnicah za 110 odstotkov. Sedaj je stanje že tako, da se vsaki šesti porod v Sloveniji opravi v bolnišnici. To dokazuje, da se mlade matere vsaj za čas poroda rade zateko v bolnišnice, kjer so varne vsaj za čas poroda in otroške postelje. Največji dotok porodnic je iz Ljubljane, kjer se 90 odstotkov porodov opravi v bolnišnicah pod varnim nadzorstvom in oskrbo. Naše kmečke in delavske matere nujno rabijo prav isto pomoč in zaščito. Če bi 90 odstotkov naših delavskih in kmečkih mater iskalo zatočišča v edini ženski bolnišnici v Sloveniji, ki je v Ljubljani, bi to bilo nemogoče. Sicer ima bolnišnica v Mariboru porodniški oddelček, toda drugod po drugih bolnišnicah takih oddelkov še ni.

Zdravje našega bodočega rodu zahteva od nas, da posvetimo tem vprašanjem največ pozornosti. Omenili smo samo nekaj problemov in nalog, ki so mogoče najnujnejše.

Velika povodenj v Gornji Savinjski dolini

V nedeljskem »Slovenec« smo poročali o velikem nallivu v Gornji Savinjski dolini, kjer so narasli hudourniki in Savinja ter napravili pravo opustošenje. Sneg v gorah se je zaradi zvišane temperature začel taliti in v noči od petka na soboto so se razlili hudourniki. Gornja Savinjska dolina tako velike vode že dolgo časa ni videla. Savinja je razdrla banovinsko cesto in preprečila promet. S seboj je odnesla ogromne množine lesa. Na mnogih krajih je Savinja prestopila bregove in poplavlila travnike in njive.

V noči od nedelje na ponedeljek je bil v Gornji Savinjski dolini zopet hud nalliv. Hudourniki so pridrveli v dolino in tako sta Lučnica in Savinja narasli in dosegli 4 m nad normalo. Ljudje pravijo, da tako velike poplave ni bilo že od l. 1926. Narasla Savinja je prestopila visoke bregove in na dveh krajih razdrila banovinsko cesto tako, da je neprehodna. Posebno močno je poškodovana cesta pri Bevskeu in pri Igli. Včeraj dopoldne celjski avtobus sploh ni mogel peljati iz Solčave v Mozirje in naprej v Celje. Savinja je odnesla jez pri Rogovileu, vendar ni napravila posebne škode pri žagah uprave Marjinegrada. Prav tako je Savinja poplavlila tudi okolico Ljubnega. Do 11 je bila največja, po tem času pa je padla za 60 cm. V Nazarjih je Savinja preplavila vse nižje predele in vdrla v nekatere svinjake in gospodarska poslopja, iz katerih so rešili živino.

Ogromne množine vode so se valile po vsej Savinjski dolini in na mnogih krajih poplavlile travnike in njive. Ker Savinja ni mogla sprejeti narasle vode številnih pritokov, so tudi ti poplavlili nekatere kraje. V Celju je Savinja dosegla okrog 4 m nad normalo in dosegla že Masariškovo nabrežje in park.

Novo naraščanje Save

Ljubljana, 18. novembra.

O sobotnem katastrofalnem naraščanju Save v gornjem toku je bilo v nedeljski številki podano izčrpno poročilo. V soboto popoldne in včeraj v nedeljo, ko je vladalo čez dan še nekam brezdeževno in oblačno vreme, je začela Sava od Jesenic tja do Brezice počasi upadati. Ves čas je včeraj vel topel jugozapadni, ki je v gorah naglo tajal novi sneg. Ponoči so divjali po Gorenjskem hudi nallivi. Posledica je bila, da je Sava začela naglo naraščati. To od Jesenic proti Kranju in Litiji. Najzornost nam poda prav naravnost katastrofalno naraščanje Save poročilo vodomerke postaje v Kranju. Tam je postaja v soboto ob 10 dopoldne zaznamovala 140 cm nad normalo. V nedeljo je voda upadal Davi pa se je strašno dvignila. Davi ob 7 je Sava tam dosegla 240 cm nad normalo.

Ogromne vode so se valile od Kranja proti Medvodom in nizdol. Tudi v Tacnu je vodomer zaznamoval visoko stanje. Davi od 6 do 9 je tu Sava dosegla najvišje stanje, namreč 3,70 m nad normalo. Popoldne pa je Sava, ker je nastopilo srednje lepo vreme brez dežja, upadla za 45 cm.

Od Črnuča naprej proti Tomačevemu, Sv. Jakobu in dalje proti Zalogu se je Sava dopoldne razlila po poljih daleč naokrog. Je pra-

vo jezero in električni daljnovodi stoje do 2 m globoko v vodi. Sava se je na levem bregu pri Ježici in Črnuču močno razlila po ravnini. Vdrla je tuja v kleti raznih stanovanjskih hiš in vil, ki so zazidane od transformatorske postaje dalje. Med Stožicami in Tomačevim ima poselstnik Privšek veliko kurjo farmo. Ta je popolnoma zalita in stoji voda do 1 meter visoko. Voda izpodrlega razne drogeve daljnovodov in je nevarnost, da se podrejo.

Zanimiva so poročila, ki so prispela iz raznih krajev ob Savi. Točno javljajo, kako je Sava od sobote naraščala in nato upadala in kako naglo se je avigala dnešne dopoldne. Tako javljajo vodomerke postaje:

Litija: Vodno stanje Save davi ob 7 320 cm nad normalo. Zaradi hudega nočnega deževja Sava močno narašča. Danes ob 10.30 stanje je 360 cm nad normalo. V soboto je Sava med 17 in 20 dosegla najvišje stanje 365 cm nad normalo, v nedeljo ob 9 je upadla na 285. Čez noč na jutraj je narasla za 75 cm.

Radeče. Danes ob 8 je Sava dosegla 380 centimetrov nad normalo. Se vedno narašča. Ob 11 je bilo že 450 cm nad normalo, toliko, kakor v soboto dopoldne. Pri Krškem je Sava od snoči do davi narasla za 55 cm. Kritičen je položaj okoli Brezice in Čateža. Tam so vode čez noč narasle za 1,25 cm in še več.

Laško. Savinja dnanes ob 8 že 220 cm nad normalo, ob 10 256 cm. Se vedno narašča. Dreta pri Rečici je narasla za 60 cm v 12 urah.

Splavarska nesreča v Radečah pri Zidanem mostu

Narasla Sava, ki je zaradi neprestanega deževja prestopila svoje bregove, bi spet kmalu zahtevala svoj krvni davek od splavarjev, ki si z napornim in nevarnim delom služijo vsakdanji kruh. V soboto, 16. t. m., zvečer sta po narasli Savi pripeljala iz Litije 28 letni Sotlar Henrik in 35 letni Knavs Karel splav, zbit iz samih hlovov, last lesnega trgovca g. Gorice. Četudi sta že blizu Trbovelj nalomila eno veslo, sta se vendar še srečno izogibala nevarnih čeri in brzic v zasavski soteski. Toda pri Radečah — tik nad železnim savskim mostom — ju je v trenutku, ko sta hotela splav zavestiti ali »prijemati«, kot se temu pravi v splavarskem slovarju — doletela velika nesreča, ki bi kmalu zahtevala dve smrtni žrtvi. Ko sta se namreč približevala bregu, nista mogla splavarja, ki sta oba doma iz Radeč, upravljati splava zaradi teme, nalomljenega vesla in divje brzine narasle vode, dovolj oprezno in tako se je zgodilo, da se je pri »prijemanju« zlomilo splavarju Sotlarju še drugo veslo, nakar je močan val sunil prednji del splava v obrežne skale tako krepko, da se je splav razbil. Dočim je Sotlar Henrik zaradi ostrega sunka omahnil v deročo Savo, je ostal Knavs na razbitem delu splava, katerega je potegnil savski tok s seboj. K sreči je Sotlar dober plavalec, zato se je mogel kljub opasnim vrtincem obdržati na vodi in s pomočjo nekega drugega splavarja izplavati iz mrzlih

Kadar kupite

sredstvo proti bolečinam, prehladu ali hripi in zahtevate

ASPIRIN

pazite, da je vsak zavitek in vsaka posamezna Aspirin-tableta označena z „Bayer“-jevim križem.

Opis: reg. pod št. 9. 7257 od 22. marta 1940

Ljubljana je davi narasla pri Fužinah za 55 cm. Popoldne je upadla. Ljubljana počasneje narašča, kakor Sava pri Zalogu. Banovinska cesta od Zaloga proti Lazam je na več krajih pod vodo. Nekateri kmetje, ki imajo svoje hiše ob omenjeni cesti, so se morali seliti. Nasproti izlivu Ljubljanice v Savo se nahajajoči 3 mlini: Perlesov, Sterletov in Plevnikov so zaliti. V mlinih stoji voda do 1 meter visoko. Tuji v hlevih je voda visoko in so morali živino odgnati na varno.

Velika škoda v gorenjskem kotu

Jesenice, 18. novembra.

Od silnega deževja narasla Sava je povzročila veliko škodo v gorenjskem kotu. Občinska cesta z Jesenice proti Blejski Dobravi v Podmožakliji je za vzorni promet začelo nesposobna.

Ze nekaj dni na Gorenjskem neprestano dežuje. Od sobote ponoči, v nedeljo in ponedeljek je padla silna množina vode, tako da je gornji tok Save nenavadno narasel in postal deroč hudournik, ki je povzročil nenavadno veliko škodo. Sava je izpodrlega občinsko cesto v Podmožakliji, ki je edina prometna zveza od Dobrave, Vintgar—Bled in Gorji proti Jesenicam in je za promet nesposobna. Tako je tudi odnesla del lesenega mostu na Plavžu od mestne klavnice proti Kurji vasi. Podrla je leeno brv čez savsko strugo, ki je bila edini prehod med Slovenskim Javornikom in blejsko in gorjansko okolico.

Voda je podrla tudi nasip pri tovarni KID in zrušila večjo množino v kolobarje zvite železne pločevine, ki je bila v skladovnici naložena na nasipu in zdaj leži raztresena po savi strugi. Delavstvo je že na mestu pri občinski cesti, da bi zavarovalo nadaljnje rušenje, ki bi lahko postalo usodno za tamkajšnja poslopja, ki so povečini last delavcev. Danes še vedno dežuje.

savskih valov. Toda dasi sam potreben okrepčila, je takoj zasedel kolo, da obvesti vaščane iz Šmarčene pri Radečah — tam namreč se približa glavni tok čisto k bregu — in da z njihovo pomočjo rešijo ubogega Knavsja, ki se je zaman trudil, da bi se s preostlim delom splava rešil neprosto voljne vožnje. Šmarčani se niso zbal nočne ure, ne hrumečih valov in so s čolnom pričakali pobegli splav, da rešijo z njega prestrašenega splavarja po deset-kilometrskem nevarnem vodnem potovanju. Na vse načine so si prizadevali, da bi privlekli splav k bregu, a zaman. Končno so morali opustiti to drzno misel in se nekaj kilometrov nižje — pred drugim sevnjskim mostom — zadovoljiti le s pogumno rešitvijo vsega prestrašenega in premočenega splavarja Knavsja; ostali del splava, ki se je še popolnoma razbil takoj za tem ob nosilnih stebrih drugega sevnjskega mostu, pa so prepustili svoji usodi v gluhi noči. Hrabri Šmarčani in v nesreči udeleženi splavar Sotlar, ki je pokazal plemenito tovarniško dejanje, pa zaslužijo vsakega toplo priznanje. Sreči in neustrašenosti naših splavarjev se moramo zahvaliti, da ni bilo smrtnih žrtev, zato pa naj bo ta dogodek v živ spomin, da narasle vode pač niso primerne za splavljanje.

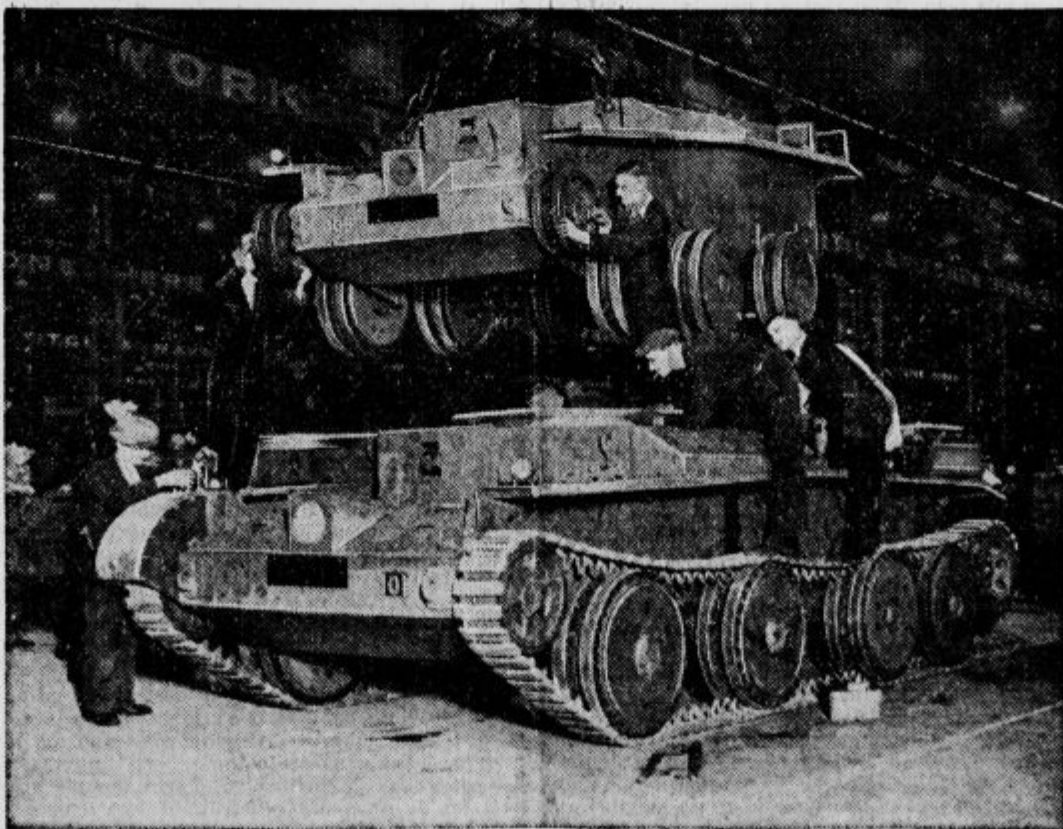
KINO MATICA, tel. 22-41

Alarm na Sredozem. morju

Mornarji treh narodnosti družno v tekmi, kdo bo bolje opravil plemenito delo... Moje strska režija V gl. vlogi Pierre Fresnay.

Ljubljanski trgovci za zimsko pomoč

Kakor so lansko leto ljubljanski trgovci z veliko vno in izredno poštvovalnostjo sodelovali pri akciji za zimsko pomoč ljubljanskim mestnim revežem, tako so zastopniki ljubljanskega trgovstva tudi letos pričeli takoj sodelovati pri vseh pripravah za zimsko pomoč ter spet pokazali vso iskrenost svojega globokega socialnega čuta. V pripravljalni seji odbora za zimsko pomoč je zastopnik Združenja trgovcev v Ljubljani izjavil, da bo Zdrženje trgovcev z vsemi razpoložljivimi sredstvi drage volje sodelovalo pri akciji za zimsko pomoč ter pozvalo ljubljansko trgovstvo, naj daruje bodisi v denarju ali blagu edino mestni občini. Po tem hvale vrednem sklepu seveda nikakor ni mogoče pričakovati, da bi ljubljansko trgovstvo poleg akcije za zimsko pomoč moglo podpirati tudi še nabiralne akcije raznih drugih organizacij, društev, šol ter sploh kakršnih koli drugih proslincev. Omeniti moramo tudi, da so tudi višji oblasti vse druge nabiralne akcije nezažele. Zato ponavljamo, da so prošnje kakršnih koli proslincev pri ljubljanskih trgovcih zaradi tega velikodušnega sklepa Združenja trgovcev popolnoma neumestne, ker so vsi trgovci prisiljeni, da se ravnajo po tem sklepi svojega predstavnitva ter odklanjajo vse druge prošnje.

V angleški tovarni za tanke

Slomškovi družbi v pozdrav!

V dneh 24. in 25. t. m. bodo prihiteli v Ljubljano slovenski učitelji in učiteljice, ki so organizirani v Slomškovi družbi. Prihiteli bodo zato, da dostojno praznuje 40 letnico svoje kulturne organizacije, pa tudi zato, da bodo hkrati proslavili 140 letnico rojstva vzornika jim — A. M. Slomška. Je to dogodek, da ne moremo molče mimo njega. Štirideset let že zbira Slomškova zveza (družba) okoli sebe somišljenike in somišljenice, raztresene po širni slovenski domovini, in to z namenom, da bi v slovenskem narodu ohranili krščansko in slovensko zavest, da bi zavladala po slovenskih šolah Slomškov duh, skratka, da bi bila šola religiozna. Ljubiti Boga, bližnjega, domovino ni doslej še nihče lepše učil, kot je to delal nepozabni nam Slomšek. Doslej še ni rodila slovenska mati sina, ki bi bil večji pedagog, kot je bil A. M. Slomšek, ki je posvečal vse delo, ves trud, vse veselje in trpljenje, vse svoje žitje in bitje — slovenski mladini in slovenski domovini. Dolgo let ga je priznalo vse slovensko učiteljstvo za svojega vodnika, dokler ni proti koncu devetnajstega stoletja preko naših šolskih poljan zavel klic iz tujine: Živela svobodna šola, to je šola brez Boga, brez križa! Tedaj pa je vstala Slomškova zveza, vstali so učitelji in učiteljice krščanskega duha, dvignili so zastavo s križem, četudi je križ znak trpljenja — pa je tudi znak vstajenja! Štirideset let tedaj se že borijo za krščansko šolo, prenašajoči večkrat trpljenje, zaničevanje, zasmehovanje. Priznanje pa jim gre, ker doslej še niso položili zastave. Se drže na načelih, ki so jih pred 40 leti izpovedali: Bogu sree, mladini ljubezen, domovini zvestoba! Hočejo narodno in krščansko šolo in tudi tako učiteljstvo! Krščansko ne samo po imenu, temveč tudi po duhu in srcu. O tem priča njih glasilo, ki že 41 let piše in širi med učiteljstvom krščansko pedagogiko. Veri, vzgoji, pouku — jim je ideja vodnica vso 40 letno dobo in jim ostane tudi v bodočnosti. Učiteljski poklic zahteva jasnih pojmov in kdor jih nima, jih tudi drugim dati ne more. Ne pozabimo, da je poklic učitelja vzgoja, ki mora sloneti na načelih. Fundamentalno načelo katoličanov pa je — verska krščanska vzgoja. Tako vzgojo hočejo slovenski starši, hoče jo pa tudi Cerkev, ki je prejela to pravico naravnost od Kristusa, ko je rekel: Pojdite in učite vse narode... šola je ali verska ali brezverska; srednje poti tu ni! Kdor ni z menoj, je proti meni. Resnica je samo ena.

Učitelji, ki so se oprijeli gornjih načel, bodo tedaj praznovali 40 letnico svoje organizacije in gre jim pozdrav vsega slovenskega naroda. Pa ne samo to, gre jim tudi zahvala za vso 40 letno težko borbo za življenjem, ki so jo morali prestajati v bojih za narodne in krščanske ideale. Dne 24. in 25. t. m. pa pohitimo v njih družbo, da z njimi proslavimo 40 letno borbo za krščansko šolo in 140 letnico rojstva očeta te šole.

Mati predsednika Roosevelta

Obisk pri Rooseveltovih v Hydeparku - Spomini na mladega „Franka“ Vzgoja voditelja - Rooseveltovi šolski zvezki

»Poughkeepsie... Poughkeepsie...« kliče črn, ves spoten pomočnik postajnega načelnika cestne železnice. Le malo potnikov je izstopilo. Poughkeepsie, kraj z imenom, ki ga je težko izgovoriti, leži na bregovih Hudsona. Poldrugo uro vožnje z vlakom od New Yorka ima potnik za seboj, pa ima občutek, da se je naenkrat preselil na sredo južno-angleških vrhov. Med razsežnimi zelenimi livadami se bleste bele in rdeče hišice. Pred postajo čakajo avtomobili in svečano napravljeni kočiji. Stopil je z voza, pobiral kostanj ter ga spravljal v svoje visok cilindar. Ko zagleda tujca, ga počasi in mogočno pozdravi: »H gospo Rooseveltovi? Prosim!«

Kjer dolarški milijonarji sekajo drva

Stari kočijaž si prižge pipo. Z bičem kaže na levo in desno. »To je Vanderbiltovo... tam doli je srednjeveški grad, ki si ga je dal Van Beuren prepeljati iz Francije...« V prijetnem dimu kočijaževe pipe se ti zde deželski gradiči ameriških »gornjih tisočev« še prav posebno čarobni. Le v najjasnejših nočeh je videti na nebu daljni sij nad New Yorkom, ki žari iz morja luči tega vele mesta. Ta pokrajina pa je že tako »evropska« kot še komaj kje v Ameriki. Zato ni čuda, da milijonarji radi prihajajo sem na zrak iz svojih kot mravljišča polnih pisarn po nemorških nebotičnikih. Tu sekajo drva, kopljejo po vrtovih in sade rože, kakor so delali njega dni njihovi predniki, ki so spustili sidra na »Mayflower« ob ustju Hudsona.

Tudi Rooseveltovi imajo posestva v Poughkeepsiu. Tam po zidovih in po železnih vratih, skozi katera je zdrčala naša kočija, je nekoč plezal mali Franklin Delano Roosevelt. Takrat še ni slutil, da ga tanke, brhke nožice ne bodo mogle več nositi, prav tako se mu ni sanjalo, da bo kdaj trikratni predsednik Zedinjenih držav, kar je v dosedanjih zgodovini teh držav nekaj edinstvenega. Tam na koncu široke ceste je s trto porasla domačija Rooseveltovih. Kakor nekoč pred petdesetimi leti gospodari še danes v tem domu Rooseveltova mati. V največje veselje ji je, če jo od časa do časa obišče ljubljani sin.

Gospa Rooseveltova sprejema obiskovalce v temni, prijetno topli knjižnici. Oprava v domačiji Rooseveltovih je prav tako neamerikanska kot vsa okolica. Tu ne vidiš jeklenega pohištva, mrzlih, brezosebnih zbirk in tipičnih ameriških postelj. Na stenah pri Rooseveltovih vise stare rezbarije, prijetno modri akvareli različnih jadrnic in drugih ladij. »Tse to je zbiral Frank,« pripoveduje predsednikova mati, »in ta posnetek Mayflowerja na kamnu je njegovo delo. Sam ga je izrezljal. Takrat mu je bilo dvanajst let in je bil podoben... počakajte prosim malo, vam ga bom pokazala.« Priletna gospa se hitro dvigne, stopi v sosednjo sobo, prižge luč in pred seboj imaš naenkrat petdeset, da, sto Rooseveltovih slik. Slike od njegove rane mladosti do danes. Tu je slikan kot majhen fantič, tam kot ženin na dan ropoke, tu zopet kot podtajnik mornariškega ministrstva, pa pred mikrofonom na dan prve izvolitve, na lovu, v plavalnem bazenu, kot kapitan na svoji jahti »Amberjach«. Na vseh slikah vidiš enega človeka, zmagovitega, nepremagljivega Roosevelta, ki je že tretjič na čelu države.

Soba spominov in ljubezni

Ta prostor, v katerem se nahajajo Rooseveltove slike, je najljubša posest Hydeparka. Kot v svetišče zabaja predsednikova mama sem. Tu so shranjeni vsi spomini iz življenja njenega Franka, ki ga na vseh potih spremlja s tolikšno ljubeznijo. Le redko kdo sme stopiti v sobo, toda kdor je pri gospe James Rooseveltovi vreden te časti, mu odpre vse predale. V sobi boš videl star lok: »Z njim je Frank preganjal vrane.« Svetloplav pramen las: »Frankovi prvi lasje.« Velik kompas: »Franku smo ga darovali za dvanajsti rojstni dan.« Sveženj naglo popisanih razglednic: »Ko je Frank prvič potoval...« Kup zvezkov: »Frankove šolske naloge...«

Polna tople materinske ljubezni se skloni Rooseveltova mama h kupu Frankovih zvezkov. Iz one dobe so, ko se je učil francoski in nemški. Poleg francoske naloge o Lafontaineu vidiš spis pod naslovom »Das schöne Sachsenland«. Sacksen z x? Napaka je debelo podčrtana z rdečim svinčnikom. Leipzig z b? Tudi tu je rdeča črta. Ali je bil mladi Roosevelt kdaj v Evropi? Seveda je bil. Gospa Roosevelt ga je že v trinajstem letu peljala na veliko potovanje po Evropi. »On je moral dobro spoznati svet. Daleč preko Amerike mu je moralo zreti oko. To je bil naš namen in to mu je dalo tudi premoč nad tolikimi političnimi tekmoči,« pripoveduje gospa Roosevelt. Zelo rada govori o njunem bivanju v Luzernu, o v dežju prebitem dnevu v Monakovem in o dolgem, lepem bivanju v Versaillesu.

Ure in ure ti lahko pripoveduje dobra gospa o svojem sinu. Tudi knjigo o njem je že napisala. Če jo vprašaš, ali so najodličnejše osebne lastnosti njenega sina morda materina dedščina, ti bo ponosno, a brez bahavosti odgovorila: »Znana mi je Napoleonova mati gospa Leticia. Pripovedovali so mi, da so imeli v življenju uspehe tudi možje, katerih matere so imele veliko življenjsko silo v sebi. Mogoče ste že o moji življenjski sili kaj slišali — se smeje povpraša stara gospa, ki gre proti devedemu križu. In res je nenavadna svežost ter podjetnost predsednikove matere po vsej Ameriki znana. Ko ji je bilo sedemdeset let, je v Cherbourgu našla hitro motorno ladjo, da bi na morju ujela

prekomorski parnik, ki ji je ušel. Lahko si predstavljamo začudenje potnikov, ki so videli, kako se je stara dama na visokem morju povzpela na krov velike ladje. V čoln so ji spustili lestvo iz vrvi in starka je plezala po njej kot šestnajstletni mornar. Gospa Rooseveltova je tudi rada potovala z letalom. Bila je med prvimi ženami, ki so zaupale svoje življenje letalu. Ko nekoč ni bilo šest ur sledu o njenem letalu in so končno zvedeli, da je moralo prisilno pristati, ji je sin brzojavil: »Bravo! Toda ne letaj več!« Mati pa sina ni ubogala, kakor jo tudi sin ni poslušal, ko mu je prepovedala plavati v Hudsonu.

Leta 1932 je Rooseveltova mama poslušala volilne izide v hotelu Baltimore v New Yorku. Za letošnje volitve je dal Roosevelt napeljati v Hydepark posebno sprejemno postajo in ko je bila 5. novembra zvečer že zagotovljena »Frankova« zmaga, sta z roko v roki sedela v poltemni knjižnici edinstvena mati in njen edinstveni sin.

Prestolonaslednica v izgnanstvu

V Ottawi v Kanadi večkrat vidijo priprosto oblečeno, mlado evropsko gospo, ki nakupuje v trgovinah po elegantnih ulicah. Samo izbrani okraski te mlade gospe, ki čisto vodi za roko majhno deklico, zbujajo pri človeku pozornost. Kdor bi njena pota bolj natančno opazoval, bi videl, da mladi gospe nevsiljivo sledita v primerini razdalji dva gospoda in se ustavita blizu trgovin, kjer gospa nakupuje. Ta moža sta nizozemska tajna policista, ki imata nalogo, čuvati nizozemsko prestolonaslednico Julijano, ki se je podala v Kanado, da tam v miru daleč od domovine pričakuje svojega tretjega otroka. Razen neke prijateljice, sobarice in potrebnega osebja za obe hčerki nima nikogar pri sebi. Le njen stari zdravnik ji je sledil v pregnanstvo. Njena mati, nizozemska kraljica Wilhemina in njen mož, princ Bernhard sta ostala v Londonu.

Francozi pri kmečkem plesu pred nemškimi vojaki.

Pri ljudskem štetju v Turčiji cel dan nihče ni smel na ulico

Oktober je bilo ljudsko štetje v Turčiji. Za časa popisovanja ljudstva, ki je trajalo ves dan, razen uradnih oseb ni smel nihče iz hiše na ulico. Pozno v noč so bila mesta prazna. Na ulice so smele samo uradne osebe, ki so popisovale prebivalstvo. Vse ulice je blokirala policija na konjih. Po podatkih iz tega štetja ima prestolnica Ankara 156.000 prebivalcev. Od zadnjega štetja je narasla za 32.000 duš.

Hiša v obliki krste

V grofiji Devonshire na Angleškem stoji hiša, ki vzbuja redko pozornost. Zgrajena je namreč v obliki mrtvaške krste. Zanimivo je, kako je ta hiša nastala.

Pred leti je neki mladenič zaprosil za roko lepega dekleta. Njen oče ga ni maral in dekletu za nobeno ceno ni dovolil, da bi ga vzela. Rekel je celo, da bi jo raje videl v grobu kakor pri tem fantu.

Ko je mladenič to zvedel, se ni prav nič pomišljal. Hitro je dal zgraditi hišo v obliki mrtvaške krste. Ko je dekletov oče videl, da »fantova ljubezen tako močna, je popustil in mlada sta se vzela.

Redek primer pozabljivosti

V nekem mestu blizu Magdeburga se je napotilo večje spremstvo v cerkev h krstu novorojenčka. Ko so prišli v cerkev, so zapazili, da niso prinesli deteta, ampak so ga pozabili doma. Ni jim preostalo drugo, kot vrniti se domov po otroka. Našli so ga vsega objokanega. To je res redki primer pozabljivosti.

Sovjetski zunanji komisar Molotov se posloavlja iz Berlina. Spremlja ga nemški zunanji minister von Ribbentrop.

Poroka z mornarjem, o katerem ni sledu

Neko dekle v Bergenu na Norveškem je vložilo na oblastva prošnjo za dovoljenje sklenitve zakona z nekim mornarjem, s katerim je bilo že dolgo zaročeno. Mnogo časa je že preteklo, odkar je mornar zopet odšel na pot po morju, od takrat pa ni več nobenega sledu o njem, nobenih poročil ni o ladji, za to dekle seveda ne ve, kje se sedaj njen zaročenec nahaja. Po norveških zakonih je možna poroka tudi brez navzočnosti ženina z njegovim zastopnikom, ako je dokazano, da je z dotičnim dekletom, s katerim naj bi se poročil, res sklenil zaroko in da zaroka ni razveljavljena. Če se bo dekletu posrečilo to dokazati, se bo lahko poročila s svojim zaročencem, čeprav niti ne ve, če je še živ ali ne.

Celje

c Seja okrajne organizacije JRZ za celjski okraj je bila v nedeljo v Celju. Udeležili so se je vsi odborniki krajevnih organizacij, vodil pa jo je senator g. Alojzij Mihelič. Po pozdravu je govoril o političnem položaju in razmerah v Rusiji g. Avsenek. Na seji so tudi razpravljali o prodaji in izvozu hmelja ter prehrani prebivalstva v celjskem okraju.

c Važen sestanek sprtih jugoslovanskih kole-sarskih zvez v Celju. V večeršnjem »Slovenskem domu« smo poročali o važnem sestanku sprtih kole-sarskih forumov v Celju, kjer je prišlo vendar do sprave, oziroma do sklepa, da bo v kratkem ponovni sestanek v Ljubljani, kjer naj rešijo vsa sporna vprašanja. Vsaka zveza — srbska, hrvatska in slovenska — bodo določile za skupni sestanek po tri delegate. Tako je upanje, da se bodo vsa sporna vprašanja kmalu rešila v korist razvoja jugoslovanskega športa.

c »Nenavaden človek« v celjskem gledališču. Jutri v sredo bo uprizorilo mariborsko Narodno gledališče ob 8 zvečer v Mestnem gledališču Senedicevo tragikomedijo »Nenavaden človek«. Vstopnice se dobe v predprodaji v Slomškovi knji-garni.

c Portugalski in njenem korporacijskem re-du bo govoril dr. ob 8 v Domu v Samostanski ulici na prosvetnem večeru KPD g. ravnatelj Franc Gabrovšek. Vabljeni!

c Celjski oktet priredi v soboto ob pol 9 zve-čer v mali dvorani Celjskega doma koncert slo-venskih pesmi, na kar cenjeno občinstvo že sedaj opozarjamo.

c Nova grobova. Na Cesti na grad je umrla 86 letna vdova Novak Antonija, rojena v Resni-ku pri Konjicah, v bolnišnici pa 45 letni cestar Berghaus Ivan iz Pristave pri Mestinju.

c Desno ključnico si je zlomil pri padcu s pe-či 11 letni Špiljak Anton iz Lise pri Celju.

c Tatvina na Teharjih. V gostilni Kremžar Antonije na Teharjih pri Celju je ukradel pred dnevi neki delavec iz Celja iz posebne sobe 600 dinarjev in nato pobegnil.

Jesenove hlode

kupuje v vsaki količini in plača najboljše Prva Jugoslav. Industrija športskih potrepština
M. Drucker, Zagreb, Ilca 39

Iz Julijske Krajine

Vode so narasle. V zadnjem našem vremen-skem poročilu smo povedali, da živimo v megli in dežju. Neprestani dež zadnjih dni je po-vzročil, da so vode močno narasle. V soboto 16. novembra so po vseh z dežele vse reke in njih pritoki dosegle izredno višino. Državna cesta med Kobardom in Tolminom je bila de-loma pod vodo. Pri Gorici je dosegla Soča vi-šino kot le redko. Vipava je poplavlja vse obrežje in je bilo mnogo polja pod vodo. Bra-nica je narasla kot ne pomni. K sreči so vode počasi rasle in ni bilo nevarnih poplav.

Rojstni dan Nj. Vel. kralja in cesarja. Dne 11. novembra je vsa država slovesno ob-hajala rojstni dan našega kralja in cesarja. Tudi v pokrajinskih središčih in drugih večjih krajih Julijske Krajine so bile lepe svečanosti, ki so izpričale ljubezen in vdanost ljudstva do siivolasega vladarja, ki je ta dan dopolnil svoje 71. leto. V gorških stolnicah, kjer so se zbrali vsi vrhovi civilnih in vojaških oblastev, je nadškof Margotti pel slovesno sv. mašo in »Te Deum«.

40 tisoč lir so odnesli. Stroga zatemnitev vse dežele je zelo prikladna za brezvestne po-sle raznih dolgooprstih rokomavhov. Dan za dnem se slišijo vesti o večjih in manjših ta-tvinah. Tu zletijo piške in pute iz koksniakov, tam zginejo kolesa, drugod tožijo o nepovablje-nik ponočnih gostih, zopet kje so se pripetili vlni v trgovine in obrate ali so bili zlikovci še pravočasno prepodeni, itd. Večinoma vsi primeri govore pa le o majhnih plenih. Samo pri dveh rokovnjaških podjetjih zadnjega časa so se zlikovci polastili večjih zneskov. V Gorici so tatovi vdrli v neko gostilno za gradom in odnesli 7 tisoč lir, v Trstu so pa ukradli v trgovini oblek »Italtessile« 40 tisoč lir v go-tovini.

Nove župnije. Dosedanje kuracije Vedri-ja in Viplože v Brdih in Sv. Martin na Krasu so bile pred kratkim povišane v žup-nije. Dosedanji dušni pastirji v teh duhovnijah so bili umeščeni kot župniki.

Sempas na Vipavskem je dobil novega žup-nika. G. Hermengild Srebernič, župni upravitelj v Soči in Trenti pod Triglavom, je bil 14. nov. umeščen za župnika v Sempasu na Vi-pavskem. Dosedanji šemparski župnik g. Miha Kragelj je stopil v pokoj.

Novi župan. Za novega župana (podestā) v Cerkrem je imenovan g. A. de Podestā, ki je že zdaj kot komisar upravljal to občino. Občina Dolenje v Brdih, h kateri je priklju-čena tudi župnija Mirnik, je dobila novega župana v osebi g. A. Canciani. Za prefektur-nega komisarja na Colu na Vipavskem je ime-novan g. Dominik Perissutti.

Dotrpela je naša dobra, zlata mama

Zajec Frančiška

soproga nadzornika T. T. L. v p.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v sredo, dne 20. novembra ob 4 popoldne izpred hiše žalosti, Vodnikova cesta 80, na pokopališče v Dravljah.

V Ljubljani, dne 18. novembra 1940.

Žalujoči ostali

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda i dim; soustvarjanje oglasi i dim. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. Mali oglas se plačuje tako pri naročilu. Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokratna, s tem visoka politna vrednost po 1 din. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamke.

Službo dobe

Dva dobra pomočnika za pohištvo sprejme C. Ierman, Dev. Mar. Polje.

Čevljarskega pomočnika

za popraviljanje, s tedensko plačo 200 din, kateri se lahko priči boljše šivnega dela, sprejemem. Josip Šetina, Zagreb v Preradovičevi ulici št. 8.

Sobarico

katera zna nekoliko šivati in ima letno spricevalo, sprejme: Marija Miklič, hotel »Metropol«, Ljubljana. Vprašati med 11 in 12 uro.

Žensko ali moško pisarniško moč

s perfektnim znanjem slovenščine, srbohrvaščine in nemščine v govoru in pisavi, slovenske in nemške stenografije ter strojepisja, sprejemem. Prednost imajo kandidati s prakso pri železarskih industrijskih podjetjih. Lastnorčno pisane ponudbe s priloženo sliko 6x9cm in opis dosedanjega udejstvovanja je nasloviti na: Kranjsko industrijsko družbo na Jesenicah.

Krojaške pomočnike

dobro izurjene, sprejme takoj v stalno službo »Oblačilnica« Dolinšek, Trzin, Gorenjsko.

Prvovrstnega mizarja

sprejme proti najboljšemu plačilu izdelovalnica pohištva Malenšek, Dravljice.

Mizarskega pomočnika

dobrega, sprejemem takoj za pohištveno mizarstvo. Škrbine & Komp., Vizmarje, št. Vid nad Ljublj.

Delovodja

Podjetje za izkop porcelanaste gline išče nadziralca. Ponudbe v navedbo zahtev v upravo »Slovenca« pod značko »Samostojen« št. 17723.

Vajenci

Priden in pošten fant krščanskih staršev — se sprejme v uk mizarke obrti. Oskrba v hiši. Franc Polovsak, splošno mizarstvo, Skorno, Šoštanj.

Za čevljarsko šteparico

bi se rado izučilo 18 letno dekle, pošteno in pridno. Nastopi takoj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 17540.

Prodamo

Italijansko cvetje in jajca dobite vedno pri Baloh, Koločvorska ul. 18. Telefon 29-66.

Polnojarmerik

65 cm širine, še v pogonu prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 17493.

Vinske moštnice

ima še vedno na razpolago drevesnica Koren, Mozirje.

Prodaj

nakovala 30—60 kg in poljsko kovačnico z mehkom, rabljeno. Istotam sprejemem vajenca. Rožmane, kovač, Vrhnika. (1)

2951

DRVA
PREMOG
IVSCHUMI
DOLENSKA
CESTA

Čitajte »Slovenca«

Kupimo

Vsakovrstno zlato briljante in srebro kupuje po najvišjih cenah A. Božič, Ljubljana, Franciskanska ulica 3

Slamo za steljo

kupi A. Sušnik, Ljubljana, Zaloška cesta.

Vsakovrstno

zlato kupuje po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana, Wolfova ulica št. 3

Hlode

smrekove, jelkove in hrastove, kupim po najvišji ceni vsako množino. Plačilo takoj. Martinec, lesna industrija, Škofljica.

Denar

170.000 din posojila vknjižba na hišo na prvo mesto, iščem. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Nujno« št. 17606.

Kupuje — prodaja Hranilne knjižice bank in hranilnic ter vrednostne papirje po najugodnejših cenah BANČNO KOM. ZAVOD MARIBOR

Razno

Brezplačno zavojček Dostalovega toaletnega biserja na poskušnjo. Uspeh po prvi uporabi. Koža obraza in telesa ostane čista, zdrava in mlada. Mozoljci, ogrci, nečistoča obraza izginejo. Pošljite za stroške 3 din v znamkah, »Kemikalija«. Novi Sad 144. V apotekah, drogerijah originalni karton štirideset dinarjev.

Otroški kotiček

Mihčeve čudovite dogodivščine

(149) Nato začne kričati, nakar pride velikanov sinček. Ko vidi, kaj se je zgodilo, vzame žlico in vzame z njo Mihca iz močnika. Ubogi Mihec je bil podoben živi igrački iz testa.

(150) Mihec je postal v deželi velikanov zanimivost. Vsakdo bi ga rad videl. Kot »čudežno človeče« bi postal lahko bogat vir dohodkov. Zato so začeli Mihca kazati na razstavah.

Posvetva

»REALITETA« zavod za nakup in prodajo nepremičnin je samo v Ljubljani, Prešernova ulica 64, I. nadst. Telefon 44-20

Travniki, njiva

in gozdne parcele, v večjih izmerah, ugodno na prodaj. Prilika za varno investicijo! Naslov v upr. »Slov.« pod št. 17720.

Parcelo

pod Rožnikom prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 17597.

Vnajem

ODDAJO: Trgovski lokal najmoderneje opremljen (elektrika, plin, vodovod, telefon, lastni WC), prikladen tudi za pisarno ali zastopstvo, takoj oddamo na Tyrševi c. 47 b.

Inserirajte v „Slovenca“!

UMRL NAM JE V PONEDELJEK, DNE 18. NOVEMBRA NAŠ PREDRAGI, DOBRI, LJUBLJENI OČKA, GOSPOD

JOSIP SKUBIC

GOSTILNICA IN MESAR V ČRNOMLJU

POKOPALI GA BOMO V SREDO, DNE 20. NOVEMBRA OB 2 POPOLDNE NA POKOPALIŠČU V VOJNI VASI.

ČRNOMLJ, LJUBLJANA, DNE 18. NOVEMBRA 1940.

ŽALUJOČI OSTALI

V globoki žalosti naznanjamo, da je naš dobri soprog, oče itd., gospod

Josip Zajc

posestnik, mesar in lesni trgovec

po kratki boleznj umrl. — Pogreb nepozabnega rajnega bo v sredo, dne 20. novembra 1940 ob 10 iz hiše žalosti, Ivančna gorica, na župno pokopališče na Krki.

Ivančna gorica, dne 18. novembra 1940.

Zalujoča soproga Franja; Pepec, Milica, hčerki; Srečko, sin — in ostalo sorodstvo.

Umrli nam je po dolgotrajni boleznj naš nad vse ljubljani, srčno dobri soprog, ata in svak, gospod

Ignac Penič

posestnik, gostilničar in mesar

Pokojni je doživel 51 let ter je bil previden s tolažili svete vere. Pogreb nepozabnega pokojnika je bil v ponedeljek, dne 18. novembra 1940 ob štirih popoldne na pokopališče v Slovenskih Konjicah.

Slovenske Konjice, dne 17. novembra 1940.

Globoko žalujoči: Marija, žena; otroci in ostalo sorodstvo.

Umrli nam je ljubljani in srčno dobri soprog, oče in tast, gospod

Jakob Inkret

bivši ključavničarski mojster in posestnik

previden s svetotajstvi, v 85. letu starosti. — Pogreb nepozabnega bo v sredo, dne 20. novembra 1940 ob 16 iz mrtvašnice na okoliško pokopališče v Celju.

Sv. maša zadušnica se bo brala v četrtek, 21. novembra ob 7 v župni cerkvi v Celju. Prosimo za tiho sožalje.

Celje, Store, Rogaška Slatina, dne 18. novembra 1940.

Zalujoči rodbini: Inkret, Cvahte.

Alphonse Daudet:

95

Jakec

Prevedel Fišer Franc

Končno je Katarina odnesla vse z mize in postavila pred mlado deklico vročo vodo, sladkor in steklenico z dolgim vratom, polno zganja. Odkar je umrla njena stara mati je Cecilija pripravljala doktorju gro; poštenjak s to zameno ni bil prav nič na boljšem, kajti dekle je iz strahu, da bi grog bil premočan, oolivala neko lekarniško mešanico v kateri je pa alkohola vsak dan manj, tako je namreč gospod Rivals žalostno prišel.

Ko je postavil kupico pred svojega starega očeta, se je deklica obrnila k gostu:

»Ali pijete žganje gospod Jakec?«

Doktor se je pričel smejati:

»Ha, ha kurjač pa ne bi pil žganja! Česa se domislj to punčel... Ali ne veš, da ti reče od tega živijo. Lahko mu pripravijo grog temen kot le kaj, še vedno bo zanj premalo močan.«

Ona je pogledala Jakca žalostno in lju-beznivo.

»Ali hočete?«

»Ne, hvala lepa gospodična!« je dejal povsem tiho, skoraj sram ga je bilo.

No, in če je s tem, da je odinil kozarec, doprinesel kakšno žrtev, mu je bila plačilo nema zahvala ženskih oči, ki jo razumejo samo tisti, ki jim je namenjena.

Glej no, tudi ta se je spreobrnul!« je dejal prijazen zdravnik in s kislim obrazom pi svojo grog; pravzaprav je bil on le napol izpreobrnjenec, tako kot divjaki, ki samo takrat verujejo v Boga, kadar hočejo ustreči misijonarjem.

Etiolski kmetje, ki so delali po svojih poljih in videli Jakca, ki je popoldne odhajal od Rivala in z dolgimi koraki meril cesto, so najbrž mislili, da je znorel ali pa, ga mu je doktorjev preobilni obed zmešal možgane. Mahal je z rokami, govoril sam s seboj, grozil s pestjo v zrak in bil videti močno razburjen, jezen, kar je bilo pri njegovi običajni otopelosti nekaj nemogočega.

»Delavec!« je govoril trepetaje... »Delavec za vse življenje. Gospod d'Argenton ima prav. Ostati moram med sebi enakimi, z njimi živeti in umreti, le povzdigovati se ne smem. Preveč boli.«

Ze dolgo ni bil tako razburjen in živahen. Ta nova doživetja, doslej nepoznani občutki, — vse to ga je mučilo in ga tiščalo k tlom. A na dnu vsega se je lesketala Cecilijina podoba. Kako bleščeča, mila, lepa in čista je bila! Joj, ko bi ga bili šolali in vzgojili, ne pa dali učiti za delavca, če ga ne bi potisnili v slabo družbo, bi bil zdaj mož, vreden te mlade deklice, dobil bi jo za ženo, samo njemu bi pripadal ta zaklad! Oh, če nato pomisli... Moj Bog!... Zakričal je v onemogli jezi kot brodolomec, ki se zama v valovi in vidi tik pred sabo obalo, ki se koplje v soncu in kjer se sušijo razpete ribiške mreže.

Prav ko je zavil proti Jelšovu, se je znašel pred materjo Sale, obloženo z butaro drv. Starka ga je pogledala z istim zlobnim nasmehom kot opoldne, ko je dejala: »Saj vem, da ga zdaj ne boste marali!« Jakca je na nasmehe vrzel kvišku in vsa njegova besnost, ki ni vedela, na koga se naj vrže, koga naj krivi za svojo nesrečo vsa ta besnost se je razlila nad to onurno starko.

»Ah! Kača,« je pomislil, izbijem ti tvoje strupene čekane.«

Tako grozen je bil videti, ko ga je starka

zagledala, ko je šel proti njej, da se je ustrašila, odvrгла svojo butaro in se pognala v gozd kot stara koza. Zdal ji je povrnil milo za drago. Tudi ona ga je nekoč tako podila. Stopil je par korakov za njo in nato obstal.

»Saj sem neumen... ta ženska mi je končno povedala samo resnico... Cecilija me zdaj nič več ne mara.«

Tistega večera ni nič jedel; ni zakuril, niti ni prižgal luči. Vsedel se je v kot v jedilnici, ki je bila edina soba, v kateri je prebival in v katero je znošil nekaj pohištva, raztresenega po vsej hiši. Oči je imel uprte v steklena vrata, za katerimi se je belila lahna megla lepe jesenske noči in premišljeval.

»Cecilija ne mara več zame.«

Samo to mu je ves večer bilo v mislih.

Ne mara ga več. Saj ju je res vse ločilo. Prvič, ker je bil delavec in drugič... strašna beseda mu je prišla na ustnice »nezakonski«. Prvič v življenju mu je prišlo to na misel. Dokler je bil še otrok, mu je bilo kolikor toliko vseeno, saj mu njegova okolica nikdar ni tega zlonamerno omenjala, saj je Jakec živl med ljudmi, ki so bili kaj malo natančni, če pomislimo na družino »izpodletencev« in potem na delavski razred, kjer revščina opraviči vse grehe in kjer so družine z nezakonskimi otroki številne kot malokje Ker ni nikdar slišal govoriti o svojem očetu, se zato s temi mislimi tudi nikdar bavil ni; presneto malo je občutil, da mu manjka te dobre roke. Bil je kot gluhonem, ki nič kaj mnogo važnosti ne polaga na to, da mu manjkata dva čuta, ker se pač ne zaveča njihove prave koristi in ugodnosti.

Vprašanje njegovega rojstva ga je zdaj zanimalo bolj kot vse drugo. Ko je šarlotu povedala ime njegovega očeta, je ostal popolnoma miren ob tem nenadnem odkritju; toda v

tem trenutku bi jo rad izpraševal, ji iztrgal podrobnosti in celo priznanje, da bi si ustvaril točno sliko o svojem nepoznanem očetu... Markiz de l'Epan?... Ali je bil v resnici markiz? Če ni bila to zopet kakšna nova domišljija teh kurjih možgan, tako udarjenih na naslove in plemstvo? Ali je popolnoma res, da je umrl? Ali mi ni njegova mati mogoče zato tega rekla, da ji ni bilo treba pripovedovati kakšne zgodbe v ločitvi, razoro, da bi ne bilo treba pred njim zardevati? In v slučaju, da ta oče še živi, ali bo toliko plemenit in pripravljen, popraviti svoj greh, ter mu dati svoje ime?

»Jakec, markiz de l'Epan!«

Sam sebi si je ponavljal ta stavek, kot da bi s tem naslovom Ceciliji bil kaj bližji. Ubogi deček ni vedel, da vsi naslovi sveta ne pomenijo nič v primeri z usmiljenjem, ki tako gane pravo žensko srce, tako, da se odpre in vzljubi.

»Pisal bom svoji materi,« je pomislil. Toda to kar je hotel vprašati, je tako težko izgovoriti, tako kočljivo in zapleteno, da je sklenil, da bo sam poiskal šarlotu, da bo z njo govoril na svoj način, kjer besede ne bodo zadostovale, mu bodo oči pomagale, da bo čisto mirno, nehoti, tako med besedami poskusil od nje dobiti priznanje in zvedeti resnico. Na nesrečo pa ni imel dovolj denarja za vožnjo po železnici. Mati bi mu ga že morala poslati, pa najbrž na to ni mislila.

»Prava reč!« si je dejal, »ko sem bil star enajst let, sem to pot prehodil peš. Isto bom storil tudi sedaj, čeprav sem še nekoliko slab.«

In res je naslednjega dne znova prehodil to strašno pot; in če se mu je zela tokrat manj dolga in manj grozna, je bila pa zato toliko bolj žalostna.

LJUBLJANA

Časnikarski koncert 1. decembra

Kot vsako leto, bo tudi letos slovensko časnikarsko društvo priredilo dan 1. dec. zvečer svoj slavnostni koncert, s katerim bo počastilo narodni praznik zedinjenja. Letos, v tej stiski časa, ne bo prirejalo navadnega koncerta s plesom, temveč bo s pomočjo ljubljanske Filharmonije ter solopevke ge. Golobove priredilo velik simfonični koncert, na katerem bo Filharmonija pod vodstvom dirigenta gosp. Šijanec proizvajala velike skladbe Čajkovskega s sodelovanjem pianista rektorja Glasbene akademije g. Trosta. Na programu pa bo tudi izvirna simfonična pesnitev Blaža Arnič, »Zapeljivce«, ki bo ta večer doživela svoj krst. To bo že druga veličastna pesnitev tega domačega glasbenega simfonika, na katerega smo že sedaj lahko ponosni. Med simfoničnimi deli pa bo zapela nekaj slovenskih skladb g. Franja Golobova, ki se je vrnila iz Italije ter se s svojim čudovitim in kultiviranim glasom uvršča med največje slovenske pevke. Tako bo časnikarski koncert elitna glasbena prireditev velikega stila, vredna, da si vsak rezervira ta dan za ta veliki glasbeni dogodek, brez ozira za to, da je Novinarsko društvo sklenilo, da ves čisti dobiček od koncerta kakor tudi posebno akcijo, ki jo bo začelo v zvezi s koncertom, daruje ubogim ljubljanskim srednješolcem, za njih preskrbo preko zime. Tako bodo časnikarji pokazali, da v tem času mislijo resnično socialno ter se zavedajo resnosti časa in razumevajo tudi težave s šolanjem nadarjenih a revnih dijakov, bodočih izobraženec slovenskega naroda. Zato — 1. decembra zvečer vsi na časnikarski veliki simfonični koncert v veliki dvorani Uniona.

Kino Kodeljevo tel. 41-64

Danes ob 20. uri

Gospa Judita

Bette Davis George Brent

Velika tragedija tisočkrat opevana, a večno-lepe ljubezni mlade žene, ki žrtvuje svoje zdravje za izvoljenega moža. Na nov, a še lepši način je obdelan problem: »Dama s kamiljami«.

Ljubezen mladega Hardya

Mickey Rooney, Judy Garland, Lewis Stone
Briljantna komedija, ki kaže popularno družino sodnika Hardya pred novimi preizkušnjami probujajoče se ljubezni.

DANES ZADNJKRAT! — ZNIZANE CENE!

Socialne akcije za dijaštvo za Bežigradom

Ljubljana, 11. novembra.

Društvo »Dom in šolac na bežigrajski gimnaziji« je odprlo zavetišče za dijake, ki se vozijo z vlakom in ki jih obe gimnaziji štetja čez 300. Zavetišče je zameščeno v novi dijaški dvorani, ki ne dograjenega Bežigrajskega doma. Dvoranica sprejme lahko okrog 200 dijakov, vse v njej je popolnoma novo, seveda prave opreme še nima in čaka dobrotnikov, da ji bodo pomagali do stolov, miz, kurjave itd. Obisk v zavetišču je bil takoj zelo velik in se je pokazalo, kako potrebno delo izvršuje »Dom in šolac in vsi, ki ga podpirajo, v prvi vrsti kr. banska uprava in Nabavljalna zadruga železniških uslužbencev.

Dijaška kuhinja, ki jo »Dom in šolac« vzdržuje na bežigrajski gimnaziji že tretje leto, izkazuje letos rekorden obisk. 115 zelo revnih dijakov je prišlo za vsakdanji zajtrk in »Dom in šolac in nikomur prošnje odbila. Vsak izmed njih dobi zjutraj skoraj pol litra mleka in velik kos kruha. Kdor ima opraviti z gospodinjstvom, ve, kako velike stroške to povzroča. Če ne bi bilo velikih dobrotnikov, v prvi vrsti agline ge. podpredsednice društva Klare dr. Majenove, bi bilo sploh nemogoče vzdrževati tako veliko socialno ustanovo, ki že dalj časa točno odgovarja željam prosvetnega ministra gosp. dr. Korošca. Prav zato je pričakovati, da se bodo vsi prizadeji radi odzvali prošnji gornjega društva in pomagali se naprej vzdrževati prevažno delo, ki bi ob pomanjkanju sredstev moralo zapreti svoje lepe zajtrkovalne prostore v pritličju bežigrajske gimnazije.

Poleg hrane v kuhinji in zavetišču nudi »Dom in šolac« še podporo najpotrebnejšim s knjigami, obleko, podpora v javnih kuhinjah in podobno. Starši premožnejših dijakov, ki jih je pa na tej gimnaziji zelo malo, čutijo dobro, da je v težkih časih treba več storiti za naš mladi rod. Posebno naj bi se javne ustanove in privatniki spomnili sedaj ob nastopajoči zimi, da je treba dijaštvu res izdatno pomagati.

Društvo »Dom in šolac na bežigrajski gimnaziji« vodstveno stoji ob strani ravnatelja III. in IV. moške gimnazije g. dr. A. Pečovnik in Fr. Stoper, ki najdeta poleg svojih strokovnih poslov vedno še dovolj časa in smisla za revščino in lakoto, ki jo morajo trpeti njihovi dijaki. Socialne akcije za dijaštvo za Bežigradom odlično podpirajo visoki uradniki iz vrst staršev, ki s tem kažejo veliko socialnega čuta, prav tako mnogi profesorji obeh zavodov. Upajmo, da bo ob toplem in požrtvovalnem sodelovanju vseh poklicanih mogoče rešiti tudi to zimo premožnega dijaka prežebanja in lakote in jih tako telesno in duševno zavarovati. Pomagajmo dijaštvu, saj dobro čuti, kdo je v težkih dneh zanj odpiral srce in roke.

I Za god sv. Elizabete bo drevo v frančiškanski cerkvi po rožnem vencu ob 6 kratka pridiga, nato litanije. Člani in članice tretjega reda in karitativnih organizacij, pridite počastiti svojo veliko vzornico!

I Sestanek gg. katehetov bo v sredo, 20. t. m., ob pol 8 zvečer v Rokodelskem domu. Predaval bo univ. prof. prelat dr. Franc Grivec o temi »Metoda nauka o Cerkvu. Poskrbimo, da bo udeležba v častnem številu!

I Krščansko žensko društvo obišče v sredo 20. t. m. Lichtenthurnov zavod. Zbirališče ob 3 na Ambroževem trgu. Članice vjudno vabljen!

I Pri zaprtju, motnji v prebavi — vzemite jutraj na prazen želodec en kozarec naravne »FRANZ-JOSEF« grenčice.

I Dramski odsek frančiškanske prosvete v Ljubljani je vpriporil na Martinovo nedeljo burko v treh dejanjih »Trojčkie, katero je iz nemščine prevedel g. Vodišek. Vsebinsko sloni vsa igra na komičnih zapletljajih, ki jih povzroči nenaden obisk bogatega strica in njegove žene pri svojem lahkoživem nečaku, ki je stricu na vse mogoče lagal, samo da je od njega dobival denar za veseljačenje. Višek komike je v zadnjem dejanju, ko hoče stric na vsak način videti nečakovega prvorojenčka, pa se nenadoma pojavijo na odru trojčkie. Bogatega in oobrodušnega strica Maslovca je zelo dobro igral g. Zakrajšek, njegovo ženo gđ. Primatova, ki je sicer dobro rešila svojo vlogo, vendar ni bilo celotnosti v njeni igri. Naravnost odlični je bil — čak Skubec gosp. Serjaka, malo šibkejši pa vendar zadovoljujoč je bil g. Stojan Skubec, advokat g. Pusta. Ostale vloge so bile zasedene takole: Jelka Stojanova žena, gđ. Srčnikova, Pavla, njena sestra gđ. Pustova, katere glas je bil mestoma malo pretih, sluga, g. Božič, sobarica gđ. Segova. Dobro se je izkazal g. Jeraša v karakterni vlogi g. Babška, lastnika modne trgovine in g. Segar kot zaljubljeni Italijan Pozanelli. Režiser g. Šega se je potrudil, da je igra obšla skladnost in imela svojo tempo, ki je komiko le še povečalo. J. — I.

I Za mestne reveže je poslala Zveza blaginjskih zdravnikov v Ljubljani 200 din, pekovski mojster g. Ivan Piskar je za mestno kuhinjo v stari cukrarni podaril 35 kg kruha, prav tako za mestno kuhinjo najbednejših je pa 300 din nakazal g. A. V. Jovanovič iz Lavričeve ulice 8, a za vsesvetko akcijo je neimenovan dobrotnik ljubljanskih revežev celo iz daljnega Biograda na moru v Dalmaciji poslal 100 din v spomin pokojnemu

MARIBOR

Kaj je novega v stolnici?

Zanimiv izprehod po notranjščini svetišča - Prenovitve se bližajo zaključku, potrebno pa je še marsikaj

Maribor, 16. novembra.

Izprehod po notranjščini mariborske stolnice je danes izredno zanimiv, posebno če ima izprehajalec takšno vodstvo, kakor ga je imel »Slovenec« reporter, kateremu je razkazoval do sedaj izvršene prenovitve njihov projektant in vodja teh del ing. arh. Mušič, ki se žal poslavlja sedaj od Maribora ter odhaja na svoje novo službeno mesto v Ljubljano, pa bo prihajal tudi od tam nadzorovati dela v stolnici in okrog nje, ker se bodo še nadaljevala po njegovih načrtih. Pri takšnem ogledu se vidi, da je v stolnici v razmeroma kratkem času izvršeno ogromno delo, da pa je preostalo še veliko stvari, ki jih bo treba izvršiti.

Pri vstopu v stolnico skozi glavna vrata se odpre pogled na restavrirane romanske arkade na severnem in južnem zidu glavne ladje. Povezanost med vsemi tremi ladjami je sedaj dosti tesnejša in imamo občutek, da je ta troladijska slojna bazilika v svojem spodnjem ustroju čisto romanska. Obiščeni gotski služniki lepo harmonirajo s svetlini stenami ter prehajajo v zelo živahen rebrovit gotski strop. Čudno, koliko svetlobe v glavno ladjo skozi razmeroma majhna okna tik pod stropom in kako prijetno se ta svetloba razdeli po vsej ladi. V glavni ladiji je prvi par novih lustrov že obesen. V tej ladiji bodo namestili še štiri nove lestence, sedem jih pride v stranske ladje, štirje pa na kor. Lestenci so izdelani po načrtih arh. Mušiča ter bodo še letos montirani ter bodo podajali nekoliko prazni notranjščini cerkve živahen poudarek v zlatu. V višini oken imajo lestenci sv. Duha, ki se blesti tudi še v mraku od zadnje svetlobe, ki pada nanj skozi okna. Nekako v sredini dolžine so lestenci prekinjeni s liturgičnimi emblemi, ki poživljajo preveliko in pusto višino cerkve. Eu lestencec je izdelala mariborska tiskarna Tratin, druga pa ljubljanska tiskarna Bratje Zmuc, vse ostale pa bo napravil Tratin. V os baročnih križnih kapel pa so nameščeni stari, deloma baročni ehovski lestenci. V sredini visi nekoliko dvignjen lestencec, ki ga je v 17. stoletju daroval mesarski ceh — volovska glava je znak poklica darovalcev. Lestencec pekoveškega ceha ponazarja kresta, kovaškega ceha pa obsek, ki predstavlja kovaški izdelek.

Presbiterij je opremljen z novimi pozlačenimi svetilni nad korarskimi klopimi ter z novimi pozlačenimi reflektorji, ki razsvetlujejo strop. Zelo pa se motijo v presbiteriju nekateri predmeti, predvsem nogogotski škofov prestol in sekularni spomenik tli glavnega oltarja. Načrt za nov prestol je že narejen ter je želeti, da bi bil čimprej izveden, prav tako tudi, da bi se omenjeni spomenik odstranil. Okna, ki so iz emporija nad zakristijo

g. Vladimirju Streklju. Mestno poglavarstvo izreka vsem darovalcem najtoplejšo zahvalo tudi v imenu podpiranih.

I V počastitev spomina g. Engelberta Franchettija je stalna velika dobrotnica mestnih revežev ga. Ivanka Vodnikova s Kolodvorske ulice spet za mestne reveže podarila 200 din. Mestno poglavarstvo izreka plemeniti dobrotnici posebno toplo zahvalo tudi v imenu podpiranih.

I V vrtnarskem tečaju Podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva Ljubljana I. predava drevo ob sedmih v kemijski dvorani I. drž. realne gimnazije v Vegovi ulici g. nadzornik Strekelj Josip o Vzgoji posameznih vrst zelenjave v malem vrtu in sicer o kapusnicah in solatah. — Vstop prost.

I Zagrebški šaljivi oder »Grabancijašev« v Ljubljani! Dva izvrstna zabavna večera v kinu »Slogi« danes in jutri vsakokrat ob 21. Zagrebški humoristi »Grabancijaši« so izabrali Zagrebčanom že potole solza od smeha in duhovite zabave. Za dva dni pridejo tudi v Ljubljano. Danes in jutri bodo nastopili s svojimi najboljšimi točkami, vsak večer z drugim sporedom. Njihove šale, kuplete, njihovi šaljivi nastopi naj sprožijo tudi v Ljubljani salve grmekega smeha. V Ljubljano pride celotni »Grabancijaški« ansambel, reprezentanti humorja in smeha: Dejan Dubajič, Vlaho Paljetak, Jozo Lavrenčič, Vj. Afršč, Grünhut; dame pa: Pepica Varždinška, Herbergerjeva in Regina Dalmado, torej 8 članov. Vsak večer bo na sporedu 10 efektivnih točk. Vstopnice so v predprodaji pri blagajni kina »Slogi«. Cene vstopnicam so kljub ogromnim stroškom zelo zmerno, tako da se te hpreddetav udeležijo lahko vsakdo. Kdor se huče pošteno zabavati in nasmejati, naj pride drevo v kino »Slogi«.

I V Kotoru najdena ura. Mestno poglavarstvo Kotor je sporočilo ljubljanskemu mestnemu poglavarstvu, da je pred kakima dvema mesecema neki mladi par iz Ljubljane tamošnjemu policijskemu stražarju prijavil, da je gospa izgubila uro. Stražar je med tem izgubil gospejin naslov, sedaj je pa kotorski juvelir mestni policiji sporočil, da mu je nekdo prinesel majhno uro večje vrednosti s pretrganim trakom na prodaj. Kotorsko mestno poglavarstvo sedaj zares kavalirsko išče lastnico najdene ure tudi v Ljubljani ter po Sloveniji a pripombo, naj lastnica navede podrobnejše podatke in opis ure, da ji mestno poglavarstvo izgubljeno uro takoj vrne. Hkrati pa kotorsko mestno poglavarstvo tudi pripominja, da juvelir zahteva zakonito najdenino.

I Plašče krađe. Na univerzi se sedaj precej pogosto ponavljajo tatvine plaščev, kar je razumljivo, saj so marsikje obesaški kar na hodnikih. Tako je bil tudi s hodnika ukraden dežni plašč iz balonske svil Džambazovu Nedelju, vreden 750 dinarjev. — Iz predsoja pa je drug tat odnesel dežni plašč iz temnomodrega blaga, vreden 400 din, Müller Mariji.

Najnovejša poročila

Poročilo »Vremena« z naše meje o grško-italijanskih bojih

Belgrad, 18. nov. m. O bojih na italijansko-grških bojiščih je »Vreme« dobilo tole poročilo: Ogorčne borbe so se nadaljevale tudi danes. Danes se lahko reče, da so bile borbe prav tako srdite, toda tudi danes se ni padla odločitev na tem delu bojišča. Grki še nadalje skušajo premakniti bojno črto, katero močno drži italijanska vojska. Italijanske čete onemogočujejo Grkom, da bi dosegli cesto, ki jo hoče osvojiti grško vrhovno poveljstvo. Medtem ko so bile včeraj krvave borbe na vseh sektorjih, so danes operacije na obeh straneh nekoliko šibkejše. Posebno ostra borba je bila sredi planine Morovo. Grška pehota se je snoči okrog devetih z vso silo vrgla na položaje italijanske vojske. Močno je prišla do izraza italijanska obramba, ki je dobro ocenila položaj ter se močno utrdila sredi planine. Čeprav je teren zelo težak in težko prehodan, so ga vendar močno utrdili. Italijani so v srednjem delu planine Morovo zgradili utrbe z betonsko podlago, tako da jih tudi najmočnejša akcija težkega topništva ne more razbiti. Če bodo grške čete hotele zavzeti te položaje, bodo morale napredovati med ognjem težkega topništva. Pripravljeni bodo morali biti na velike žrtve. Krvavi boji so danes bili 2100 m visoko. Vsako napredovanje je zvezano z ogromnimi napori na tej višini, ker je ponoči strašen mraz.

Italijanci in grško poveljstvo sta morali svoje čete preskretati s toplimi zimskimi oblekami, da bi se borbe mogle uspešno nadaljevati. Po poročilih, ki smo jih dobili, so se pri grških četah pojavile v tem pogledu velike težave, ker grško poveljstvo prej ni polagalo na obleko svoje armade nobene pozornosti. Grške čete so dobile toplo zimsko obleko šele včeraj. S toplo zimsko obleko je grške čete podprla tudi Anglija in je opozorila grško poveljstvo, da brez zimске obleke ne more izpostavljeni svoja vojaštva takim naporem. Italijanske čete so dobile toplo zimsko obleko že mnogo prej.

Snoči se je v naših obmejnih mestih močno slišala kanonada na sektorju Ivanj planine in Zvezde. Obe strani sta obdržali svoje položaje, ki sta jih zasedli včeraj. Iz tega je razvidno, da se na tem delu bojišča položaj ni niti malo spremenil. Grška pehota je večkrat napadla italijanske položaje, toda je bila zmerom zavrnjena od italijanskega težkega topništva. Na levem krilu proti Levku je prišlo danes do obojestranskega streljanja težkega topništva. Boji na srednjem sektorju so se začeli z veliko hitrostjo že snoči. Pehota je skušala prodirati. Prišlo je do množinskih spopadov. Večkrat je prišlo do bojev iz neposredne bližine. Boji so trajali do 5 zjutraj.

Nenadoma je na srednjem delu planine Morovo prišlo do zatišja, medtem ko se je boj na desnem in levem krilu okrepil. Okrog 2.30 so boji na zahodnem delu Morove postali še ostrejši ter so trajali do 5.30. Aktivnost v zraku je bila slabša. Obe strani sta napravili več poletov ter skušali priti do svojih ciljev. Ob 11 je v bližini planine Morovo prišlo v zraku do obračunavanja med letali. Po poročilih s tromeje, so bili zračni boji zelo ostri. Po brnenju motorjev se je moglo ugotoviti, da je v boj posleglo večje število letal. Do boja je prišlo nenadoma. Eskadre bombnikov so spremljali lovci, ki so jih varovali. Italijanskim lovcem se je posrečilo pregnati grška in angleška letala, ki so letela proti Lerini, medtem ko so se italijanski bombniki vrnili nazaj na svoja letališča. Po poročilih, ki smo jih dobili, so Italijani ujeli več grških vojakov, Grki pa večje število italijanskih.

Letalski boji nad Anglijo

London, 18. nov. AA. Reuter: Letalsko ministrstvo je izdalo poročilo, v katerem pravi, da so bili današnji napadi slabši. Nekaj bomb je padlo ob vzhodni obali in na nekatera mesta v grofiji Essex in Kent. Bilo je nekaj človeških žrtev in poškodovanih nekaj zgradb. V teku današnjega dne je sovražno letalstvo izvršilo dva manjša napada na London in vrlo bombe, ki so povzročile manjšo škodo. Tudi človeške žrtve so bile majhne.

V Gibraltarju

Madrid, 18. nov. AA. Štefani: Po vesteh iz la Linee v Gibraltarju izseljujejo civilno prebivalstvo in smejo v Gibraltarju ostati samo vojni obvezniki. Prav tako se je izvedelo, da se je z oboroženimi motornimi čolni ojačilo nadzorstvo nad gibraltarsko obalo.

Ameriška letala za Anglijo

New York, 18. nov. AA. Reuter: Dva velika bombnika tipa »Douglas« sta priletela v New York. To so prva letala tega tipa od skupine najmanj 30 letal, ki jih bodo te dni odpremili v Anglijo. List »New York Times« piše, da so letala tega tipa v vsakem pogledu boljša in močnejša od vseh drugih letal, ki so jih Združene države poslale v Anglijo.

Obtoženi francoski državniki pred vrhovnim sodiščem

Zeneva, 18. nov. AA. DNB: Kakor je bilo že eporočeno, so po aretaciji in zamenjanju prostorov v gradcu Chazeron premestili Daladiera, generala Gamelina in Leona Bluma v Bourassole, kjer je že bil bivši letalski minister Guy le Chambre. Ta ukrep pomeni samo nadaljnji razvoj v postopku vrhovnega sodišča v Ryoucu. Pri tej priliki je podal francoski pravosodni minister pregled dosedanjega dela vrhovnega sodišča. V glavni preiskavi je vrhovno sodišče obtožilo drugega za drugim bivšega ministra Pierre'a Cote, Guy'a le Chambre, Daladiera, Bluma in Gamelina. Septembra je bil izdan ukaz za aretacijo Pierre'a Cota, ki je bil na begu, vendar pa je bil aretiran dne 21. septembra po povratku iz Amerike. Vsi aretiranci so obtoženi, da so nemarno izvrševali svoje dolžnosti ali pa so zanemarjali organizacijo državne obrambe in s svojo politiko okodovali državo. Francoski pravosodni minister poudarja tudi potrebo, da se vzporedno s tem sodnim postopkom začne še drugi postopek, ki naj bi obsegal krivdo bivšega ministra Mandela, kateri se je bil pregrešil proti zunanji varnosti države. Kakor je znano, se je Mandel junija izkrcal v Maroku z ladje »Masiglia«, razen tega pa so dognane nepravilnosti pri razdelitvi fondov, s katerimi je razpolagal kot kolonialni minister, dalje pa je tudi špekuliral na škodo francoske valute. Drugi vzporedni postopek je naperjen proti Paulu Reynaudu, ki je še vedno v gradcu Chazeronu. Z njim sta obtožena tudi njegov bivši kabinetni šef in njegov pomočnik, ki sta konec junija prenesla v Španijo 26 milijonov frankov, katere je Reynaud imel tik pred svojim odstopom na razpolago kot poseben fond.

Šaljivi oder zagrebških „Grabancijašev“

gostuje samo danes in jutri vsakokrat ob 21. uri v dvorani kina Sloga, oba večera z različnim, pestrim in zabavnim sporedom! Vstopnice si zagotovite v predprodaji pri blagajni kina Sloga!

Dve uri smeha do solzi Vsak veter 10 različnih točk! Edinstvena prilika za vse Ljubljano, da se enkrat od srca prav pošteno nasmeje!

Odlični češki film

Skušnjava

je s svojo zgodbo o neomajni ljubezni in zvestobi težko preizkušnega dekleta vzbudil posebno zanimanje občinstva. Zato ne zamudite priložnosti, da si ga ogledate, dokler je še na sporedu.

KINO UNION tel. 22-21 Ob 16., 19 in 21. uri

Samo še danes ob 16. in 19. uri veliki Hans Albersov film močne in prepričljive vsebine ter velike tehnične vsebine: KINO SLOGA, tel. 27-30 Izvršil sem povelje Hilde Sessak, Charlotte Susa, Peter Voss Ob 21. uri gostovanje zagrebških „GRABANCIAŠEV“!

